

*biblická
parafráza*

EVANJELIUM JÁNA

KUCHYNSKOU REČOU #4

„Mal som 40, no o Biblii ani o náboženstve som nevedel takmer nič. Raz som v hotelovej izbe našiel malú Bibliu. Mám brata Jána, tak som si otvoril Jánovo evanjelium. Bol som šokovaný. Ježiš mi bol predstavený unikátnym spôsobom a na konci som si uvedomil, že bez Ježiša v skutočnosti žiadna budúcnosť neexistuje. A ja som našiel, čo som celý život hľadal.“

David Suchet

hlavný hrdina seriálu Hercule Poirot (od Agathy Christie)

„Biblia je prvá vec, s ktorou začínam každé ráno. Tam čerpám „slávu od Boha“, nie od ľudí. Pár dní pred 70-tkou som sa dal pokrstiť. Trvalo mi to síce dlho, ale som tu. A ak to Boh dokázal urobiť pre mňa, neexistuje nič, čo by nemohol urobiť pre teba. Čokoľvek, až po nebo.“

Denzel Washington

uznávaný hollywoodsky herec a režisér

„Biblia je pre mňa najväčšou životnou oporou a manuálom prežitia na každý deň. Viera v Boha a čítanie evanjelií mi pomáhajú zvládať ťažké životné situácie aj extrémne výzvy.“

Bear Grylls

známy britský dobrodruh a moderátor

„Biblia, ktorú som dostal pred nástupom do výkonu trestu, zachránila môj život, keď som bol odsúdený na štyri roky v sibírskom väzení. Som dieťaťom [19.] storočia, dieťaťom nevery a pochybností... Ale napriek tomu všetkému nie je nič krajšie... ako Kristus.“

Fyodor Dostojevsky

jeden z najvýznamnejších spisovateľov

„S mojou manželkou denne čítame Bibliu v modernom jazyku. A modlíme sa aj spolu s deťmi. Je to náš rodinný zvyk. Pastor mi hovorí: ‚Bono, prestaň prosiť Boha, aby žehnal to, čo robíš. Tvojou úlohou je zistiť to, čo robí On. Pretože to je už požehnané. Keď sa zosúladiš s Božím zámerom, ako je opísaný v Písme, s tvojím životom sa začne diať niečo zvláštne.“

Bono (Paul David Hewson):

frontman írskej rockovej skupiny U2

“Kedysi som si myslela, že som príliš múdra na to, aby som verila v Boha. Teraz viem, že som bola arogantný blázon. Raz som sa rozhodla prijať výzvu a prečítať najpredávanejšiu knihu všetkých čias, Bibliu. A to ma zmenilo.“

Rosalinda Picardová

profesorka na MIT a zakladateľka Výskumnej skupiny pre afektívne výpočty

„Ako tínedžer som bol veľmi hádavý ateista. No na vysokej škole sa moji najlepší priatelia stali kresťanmi. Bol som zdesený. Neznášal som kresťanstvo. Všetko na ňom sa mi zdalo odpudzujúce a nudné. A tak som si povedal, že prečítam Bibliu a nájdem mojim kamarátom dôkaz, že je to celé výmysel. No stal sa presný opak. Keď som si čítal Evanjelium Jána, niečo sa vo mne stalo. „Človeče, toto celé je pravda“ vravím si vystrašený sám zo seba. ...od toho momentu si Ježiš získal celý môj život.“

Nicky Gumbel

spoluzakladateľ jedného z najúspešnejších evanjelizačných projektov zvaný Alfa Kurz

„Vyrastal som v pastorskej rodine, ale od viery som sa úplne odklonil a vydal som sa hľadať slávu. Napokon sa však zo mňa stal ťažký alkoholik a narkoman. Počas zápasenia so závislosťou v jednej liečebni som vzal do ruky Bibliu. Nasledovalo to, že som svoj život zasvätil Ježišovi Kristovi a zmenil svoj životný štýl.“

Alice Cooper

legendárny rockový hudobník

„Kvôli závislosti som musel skončiť so športom. Raz som vo svojej hotelovej izbe objavil malú Bibliu a po jej prečítaní začala moja cesta skutočnej premeny.“

Josh Hamilton

bývalá hviezda basebalu

„Svoj život som začal ako presvedčený ateista. Bol som hlavným žalobcom v prípade Najvyššieho súdu v roku 1963, ktorý zakázal povinnú modlitbu na verejných školách. Bojoval som však s ťažkou alkoholovou závislosťou, chaotickým životným štýlom, až som padol na úplné dno. Vtedy som do rúk vzal Bibliu. Zažil som hlboké vnútorné prebudenie a všetko sa od základu zmenilo.“

William J. Murray

spisovateľ, kazateľ, syn slávnej ateistickej aktivistky Madalyn Murray O'Hairovej

„Biblia neustále premieňa môj život. Za Ježiša sa postavím, aj keby ma to stálo všetko. Aj napriek tomu, že je to v týchto kruhoch neobvyklé. No chcem, aby moje deti vedeli, že sa za vieru nehanbím.“

Chris Pratt

známy herec z filmov Strážcovia galaxie, Jurrasic Park

„Po obrovskom úspechu prišla obrovská prázdnota. Začal som skúmať rôzne náboženstvá. Až som prišiel k Biblii. Kristovo evanjelium navždy zmenilo môj život.“

J.Y. Park

renomovaný producent K-popu a zakladateľ spoločnosti JYP Entertainment

„Spočiatku som bol agnostikom. Začal som systematicky študovať rôzne náboženské texty, aby som našiel zdroj konečnej pravdy. Po uplatnení svojej vedeckej metodológie som dospel k záveru, že Biblia je vedecky najpresnejšou knihou, aká kedy bola napísaná. A to ma priviedlo ku kresťanstvu.“

Dr. Hugh Ross

kanadský astrofyzik

„Doslova som Bibliu schmatol a rozbehol sa s ňou do svojej pracovne... A zrazu mi došlo: 'Toto je Kniha, ktorá mi rozumie!' Až do hlbokkej noci som čítal evanjeliá. A ako som nimi prechádzal, zrazu Ten, o ktorom písali, Ten, kto v nich hovoril a konal, pre mňa ožil.“

Emile Cailliet

významný francúzsky filozof a mysliteľ

„Obrátil som sa k viere, keď mi môj spoluhráč Dodi Lukebakio predstavil Bibliu. Nechcem sa viac sústrediť na to, ako sa páčiť ľuďom, ale ako sa páčiť Bohu.“

Doku - Jérémy Baffour Doku

krídelník Premier League Manchester City

„Viera bola pre mňa ako pre vedca úplne neprijateľná. Bol som ateista. Jedného dňa ma však zaskočili duchovné otázky môjho pacienta. Viedlo ma to k hľadaniu dôkazov Božej existencie. Keď som začal potom skúmať Bibliu, v nej som našiel odpovede na otázky, ktoré som hľadal.“

Dr. Francis S. Collins

svetoznámy genetik a lekár, ktorý zmapoval kompletnú ľudskú DNA

„Neobrátil som sa k Biblii, aby som hľadal útechu, ale aby som ju vyvrátil a zachránil svoju manželku pred kresťanstvom. No stal sa presný opak. Môj rozsiahly historický a vedecký výskum ma presvedčil o jej pravdivosti a zásadne zmenil môj skepticizmus, svetonázor a osobný život.“

Lee Strobel

bývalý investigatívny novinár denníka Chicago Tribune a autor bestselleru Kauza Kristus

„Ježiš a Jeho učenie je presným opakom toho, v čom som vyrastala ako somálska muslimka. Ušla som pred vopred dohodnutým sobášom. Nechcela som žiť v takom útlaku ako moja mama. A stala som sa ateistkou. No obrátila som sa ku kresťanstvu preto, lebo som zistila, že život bez akejkoľvek duchovnej útechy je neznesiteľný... Ateizmus nedokázal odpovedať na jednoduchú otázku: aký je zmysel života.“

Ayaan Hirsi Ali

kedysi prominentná osobnosť hnutia New Atheist po boku Richarda Dawkinsa a zosnulého Christophera Hitchensa

„Bol som cynický ateista a kresťanov som sa pýtal ťažké otázky, lebo som si myslel, že žijú vo falošnej realite. Môj youtube kanál dosahoval rekordy, uvedomil som si, že v tejto práci je celá moja identita, no ja necítim vôbec nič. A tak som začal hľadať. Až Biblia ma priviedla k tomu, aby som položil všetky svoje modly – úspech a peniaze. Viedla ma k pokore, odpusteniu a každodennému kráčaniam s Ježišom.“

Ryan Trahan

známy youtuber a vlogger

biblická parafráza
EVANĚELIUM
JÁNA

KUCHYNSKOU REČOU #4

KAPITOLA 1

1-5

Na počiatku bolo Slovo.
(A tým Slovom bol Ten,
ktorého poznáme
ako Ježiš Kristus.)
Ježiš existoval ešte skôr,
ako všetko ostatné.
Existoval spolu s Bohom
a On sám bol Boh.

Ježiš bol spojený s Bohom odjakživa
a všetko, čo bolo stvorené,
prišlo do existencie skrze Neho.
Bez Ježiša by nebolo nič,
ani len jediná vec.

V Ježišovi bol zdroj všetkého života.
A Jeho život bol zároveň svetlom pre ľudí.
(Prejavom Božej existencie.
Vysvetlením Jeho podstaty
a zjavením Jeho lásky.)
Svetlom žiariacim
v temnotách (ľudských tragédií).
Nezastaviteľným Svetlom,
ktoré tma nikdy, nikdy neporazí.

6 - 9

Bol aj iný muž, ktorý bol (v tom čase)
poslaný Bohom. Muž menom Ján.

Ján bol svedkom a poslom.

Bol ako hlasné zvolanie:

„Pozrite, to On je Svetlo“!

Také hlasné, aby ho všetci počuli a uverili.

Ale Ján tým Svetlom nebol.

On ukazoval smerom na Svetlo.

A tým skutočným Svetlom bol Ježiš Kristus.

Svetlom, ktoré osvecuje a otvára oči
každému človeku, čo prichádza na svet.

10 - 14

Ježiš žil na tomto svete,

ktorý vznikol skrze Neho,

no obyvatelia sveta Ho nespoznali.

Prišiel medzi Svojich,

ale ani Jeho vlastní Ho neprijali.

Avšak každému jednému, kto Ho prijal,
daroval (to najvyššie privilégium a) právo
stať sa dieťaťom Božím.

Všetkým tým, ktorí sa (celým svojim srdcom)
spoliehajú na meno Ježiš.

Tým, ktorí sa nenarodili len z tela a krvi,

len preto, že rodičia boli spolu,

alebo len preto, že niekto chcel mať deti.

Nie. Oni sa narodili z Boha.

(Duchovným narodením a premenou.)

Ježiš si vzal na seba telo
 (Boh sa stal človekom),
 aby žil s nami, ako jeden z nás.
 A my sme na vlastné oči videli Jeho slávu.
 Slávu, ktorú má tento jedinečný Otcov Syn,
 tak láskavý, tak dobrotivý, plný súcitu a pravdy.

15 – 18 **Ján Krstiteľ**

Ján (chodil a) svedčil ľuďom o Ježišovi. Volal nahlas: „To je On! To o Ňom som vám hovoril, že príde po mne! No v skutočnosti On existoval už dávno predou mnou! V Ňom je absolútna plnosť (toho Božieho najlepšieho). To On nás žehnal Svojou nesmiernou dobrotou. Cez Mojžiša nám bol daný Zákon, no cez Ježiša Krista nám bola daná nezaslúžená, úžasná milosť a pravda. (Pravda o tom, ako to všetko naozaj je). Hoci Boha nikdy nikto nevidel, Jeho jednorodený Boží Syn, ktorý žije priamo v srdci Otca, nám odhalil a ukázal, aký v skutočnosti Boh je.

19 – 23 **Kto vlastne si?**

Keď Židia z Jeruzalema poslali za Jánom krstiteľom kňazov a Levitov (duchovných tej doby) s otázkou: „Kto vlastne si, Ján im jasne povedal a nič nezapieral: „Ja nie som Mesiáš!“ Oni vyzvedali ďalej, „Tak čo si potom? Eliáš?“ „Nie.“ „Si teda ten Prorok čo má prísť?“ „Nie som ani ten.“ „Tak potom kto si? Veď my musíme podať správu nadriadeným! Povedz

nám, kým ty o sebe tvrdíš, že si.“ A Ján na to: „Ja som len zvolanie. Ten, čo v púšti hlasno volá: Vyrovnaj te cestu Pánovi! (Pripravte svoje životy, pretože prichádza medzi nás Boh). Robím to, o čom kázal prorok Izaiáš.“

24 - 28 **Ja Mu nesiaham ani po päty**

Medzi tými, ktorí sa Jána vypytovali, boli aj farizeji (nábožensko – politická skupina Židov, ktorí prísne dodržiavali zákon). A oni sa spýtali: „Prečo potom krstíš, keď nie si Mesiáš, ani Eliáš, ani Prorok?“ Ján im na to: „Ja krstím vodou, ale už tu medzi vami stojí Ten, ktorého nepoznáte. Nieko, o kom nemáte ani tušenia. Prichádza (teraz) po mne, no ja Mu nesiaham ani po členky.“ Celý tento rozhovor sa odohral vo vidieckom mestečku Betánia, blízko Jordánu, kde Ján zvykol krstiť.

29- 34 **Pozrite všetci!**

A krstil tam aj na druhý deň. Až do momentu, keď zrazu Ján spozoruje Ježiša kráčajúceho priamo k nemu. V tom jeho zvolanie zaznie ako hrom, aby ho neminul nik: „Pozrite všetci! Toto je On! Baránok Boží, ktorý zbavuje svet hriechu! To o Ňom som vám hovoril, že príde po mne muž väčší než ja, ktorý v skutočnosti existoval už dávno predom mnou! Nevedel som, kto to je. Vedel som len to, že mám krstiť a oznámiť Jeho príchod celému Izraelu!“

Ján pokračuje: „Videl som však, že na Neho zostupuje Svätý Duch. Zostúpil ako holubica a ostal na Ňom. Doteraz som vôbec netušil, kto je Mesiáš, ale Boh, ktorý ma poslal krstiť, mi dal takéto inštrukcie: ‚Muž, na ktorého Duch zostúpi ako holubica (a ostane na Ňom), to je On. Ten bude krstiť ľudí Svätým Duchom.‘ A keďže som toto všetko videl na vlastné oči, potvrdzujem identitu Božieho Syna.“

35- 42 **Našli sme Ho**

Na ďalší deň znovu stáli Ján aj s dvoma svojimi učeníkmi tam, kde obvykle, keď Ježiš prechádzal okolo nich. Hneď, ako Ho Ján zbadá, zvolá, „Pozrite! On je Ten Baránok Boží!“ Keď to počuli tí dvaja Jánovi učeníci, okamžite sa vybrali za Ježišom. Ježiš sa obzrel a pýta sa ich: „Čo by ste radi, priatelia?“ A oni: „Rabbi, Učiteľu, povedz nám odkiaľ si, kde bývaš?“ „No poďte sa pozrieť, ukážem vám.“ A tak šli spolu k Ježišovi domov a strávili u Neho celý deň. Jeden z týchto dvoch učeníkov sa volal Andrej. Bol to brat Šimona Petra. Andrej preto chytro beží vyhľadať svojho brata Šimona a hovorí mu (celý bez seba): „Človeče, my sme našli Mesiáša!“ (Krista, Toho Pomazaného.) A ťahá Šimona rovno k Ježišovi. Keď ho Ježiš zbadal, uprene pozrie na neho a vraví: „Voláš sa Šimon, však? Si Jánov syn. No od teraz sa budeš volať inak.“

Budeš sa volať Skala! Budeš Peter! “

43 – 51 **Pravé orechové**

Bol ďalší deň. Ježiš sa rozhodol ísť do Galilei a tam stretáva (mladého) muža menom Filip. „Pod’ za Mnou, Filip. Staň sa Mojim učeníkom.“ Ježiš ho volá (do povolania, ktoré má zmeniť celý jeho život). Filip, rovnako ako Andrej a Šimon Peter, pochádzal z Betsaidy, malého mestečka na brehu Galilejského mora. Filip (po tejto nečakanej udalosti) beží vyhľadať (svojho dobrého priateľa) Natanaela: „Natanael, (neuveríš, ale) našli sme Ho! Toho, o kom prorokovali Mojžiš aj Proroci. Je to Ježiš, Jozefov syn a žije v Nazarete.“ Natanael (vyvalil oči): „Prosím? Odkiaľ? (To nemyslíš vážne!) Čo úžasné môže byť v tom zapadákovce???” (Nazaret bola odľahlá horská dedinka s okolo 300 obyvateľmi.) Filip netrpezlivo nalieha: „Pod! Musíš Ho vidieť na vlastné oči!“ Natanael sa teda nechal prehovoriť. A ako ho Ježiš zbadá, povie (s úsmevom na tvári): „Tak toto je Izraelita ako lusk. Pravé orechové. Rovný chlap bez štipky falše.“ Prekvapený Natanael (nečakal/ani nevedel, ako zareagovať na takéto privítanie), „Ty ma poznáš?“ Ježiš vrúcne: „Ešte skôr, ako Filip bežal po teba, videl som ťa pod figovníkom (ako sedíš a premýšľaš nad

životom).“ Natanael (šokovane): „Rabbi, Učiteľu, veď Ty si naozaj Boží Syn! Kráľ Izraela!“ Ježiš na to (dojato): „Ty si uveril vo Mňa len preto, že ti vravím, ako som ťa videl pod figovníkom? No počkaj, ešte také veľké veci uvidíš o akých sa ti ani nesnívalo.“ Ježiš pokračuje: „Naozaj, doslova to bude tak, že všetci, čo ste tu, uvidíte, ako sa nebo otvára. Syn človeka bude spojením medzi nebom a zemou aj pre anjelov. Cez Neho budú zostupovať aj vystupovať.“

KAPITOLA 2

1 - 6 **Svadba**

Na tretí deň sa v Káne Galilejskej organizovala svadba. Jej súčasťou bola aj Mária, Ježišova mama a pozvanie dostal aj Ježiš so Svojimi učeníkmi. (Uprostred zábavy však nastala nepríjemná situácia, ktorá mohla pokaziť celú svadbu.) Minulo sa úplne všetko víno. Mária neváha a urguje Ježiša: „Nie je čo piť. Došlo všetko víno. (Urob niečo!)“ On jej na to, „Nie je to naša vec, mama. Nesúr Ma, lebo ešte nie je Môj čas.“ Čašníkov však Mária upozornila: „Ak vám Ježiš čokoľvek povie, urobte to presne tak!“ Nedáľeko stálo šesť veľkých kamenných džbánov, kde každý z nich mal okolo sto litrov.

Boli to nádoby, ktoré sa podľa židovskej tradície používali na obradné umývanie.

7 - 12 Fajnové víno

Ježiš po chvíli hovorí obsluhu „Naplníte tie džbány vodou!“ Oni ich naplnili úplne až po okraj. A poslúchli aj ďalší Ježišov pokyn: „Teraz naberte jeden pohár a odneste starejšiemu (čo organizuje svadbu)“. Ten (bol veru veľmi prekvapený, keď) ochutnal túto vodu, zmenenú na víno. No netušil, kde sa to víno vzalo. Vedela o tom iba obsluha, čo naberala vodu. Starejší si preto zavolá ženícha: „(Tak toto som ešte nevidel.) Všade sa na svadbách podáva ľuďom najskôr lepšie víno. A po tom, keď si hostia dobre vypijú, servíruje sa lacnejšie. Ale ty si nám toto fajnové víno priniesol až teraz.“ Bolo to práve tu v Káne Galilejskej, kde sa udial prvý Ježišov zázrak. Odhalil Svoju slávu (otvorene preukázal Svoju zázračnú moc) a Jeho učeníci v Neho uverili. Po svadbe sa potom všetci spolu s Ježišom, jeho mamou, bratmi aj učeníkmi vybrali do Kafarnauma, kde strávili niekoľko dní. (Do mestečka vzdialeného asi 30 km od Kány, čo bolo asi na deň chôdze.)

13- 22 Uplietol si bič

Blížila sa Veľká noc. (Najdôležitejší sviatok, keď Židia slávia Božie vyslobodenie Izraela z otroctva v Egypte.) Ježiš sa (podobne ako

ostatní) vybral na sviatky do Jeruzalema, kde (ako prvý) navštívil Chrám. Keď vošiel na nádvorie (bol tam ohromný randál ako na trhu). Pred Chrámom bolo plno dobytká, oviec, holubov a kŕmárov so zvieratami. Keď to Ježiš uvidel, schmatol povrazy, uplietol z nich bič a všetkých odtiaľ povyháňal preč (vypustil zvieratá) a priekupníkom prevrátil stoly aj s peniazmi: „Tieto holuby odtiaľto odneste! Z domu môjho Otca nebudete robiť cirkusový jarmok!“ Keď ho videli učeníci takto rozohňeného, spomenuli si na slová Písma: Vášňa za Tvoj dom ma spaľuje. (Ale predstavených Židov to ohromne nahnevalo, pretože v nich horela iná vášňa - zisky z týchto obchodov.) Predstavení si teda žiadajú vysvetlenie: „Kto Ti dal povolenie toto robiť? Ak si niekto špeciálny, tak to dokáž! Ukáž nejaké znamenie alebo zázrak!“ Ježiš im hneď na to: „(Nebojte sa, hneď vám ukážem). Zbúrajte tento chrám a Ja ho za tri dni postavím naspäť.“ Popredných to ešte viac rozčúli: „A to si ako predstavuješ? Veď trvalo 46 rokov, kým postavili tento Chrám. A Ty sám ho postavíš za tri dni?“ Lenže Ježiš nehovoril o kamennom chráme, ale o chráme Svojho tela. Až potom, keď vstal z mŕtvych, si učeníci spomenuli na tieto slová. Uverili Písmu (proroctvám zo

Starého zákona) a všetkému, čo Ježiš hovoril.

23 - 25

Počas tejto Veľkej noci veľa ľudí v Neho uverilo, pretože na vlastné oči videli zázraky, ktoré robil v Jeruzaleme. Lenže Ježiš davom nedôveroval. (Na tú ich „vieru“ im nenaletel.) Presne totiž vedel, akí ľudia sú. Nikto Mu o nich nemusel nič hovoriť, videl im priamo do srdca. (Poznal ich skrz naskrz.)

KAPITOLA 3

1- 3 **Nikodém**

Bol istý vplyvný muž vo vysokom postavení, duchovný učiteľ a farizej menom Nikodém. Pod rúškom tmy (aby ho nik nevidel,) prišiel v noci za Ježišom. (Má mnoho otázok, na ktoré túži poznať odpoveď.) Rozhovor začína úctivými slovami: „Rabbi, Učiteľu, my si uvedomujeme, že si učiteľ poslaný priamo od Boha, pretože také zázraky, aké robíš Ty, môže robiť iba Ten, s kým je Sám Boh.“ Ježiš mu na to: „Áno, je to tak, ako vravíš. (Lenže vieš, čo je najdôležitejšie, Nikodém?) Pointa toho celého je, že ak sa človek nenarodí zhora (tým novým životom z neba), tak nebude schopný (pochopiť, čo Boh robí a) vidieť Božie kráľovstvo.“

4 - 15. **Narodený z Ducha**

Nikodém nechápavo: „Ako to myslíš, že 'narodiť sa'? Ved' keď je človek už starý, ako sa má narodiť? Má ho matka zas porodiť? Nerozumiem tomu.“ Ježiš mu vysvetľuje: „(Dobre počúvaj, Nikodém, poviem ti to ešte raz.) Toto je zásadná pravda, bez ktorej sa neposunieme: Do Božieho kráľovstva sa nedostane nikto bez toho, aby sa narodil z vody a z Ducha. (Božiu realitu nie je sám od seba schopný zažiť nik, ak neprejde krstom a nie je obnovený Duchom Svätým). Z tela sa rodí len telo. Ale z Ducha sa rodí duch. Čo si taký šokovaný z toho, že ti hovorím o novom narodení skrze Ducha? (Predstav si to takto.) S Duchom Svätým je to podobne ako s vetrom. Pohybuje sa, kde chce. A hoci nevieš, odkiaľ a kam smeruje, počuješ ten Jeho (šum, Jeho špecifický) zvuk. Vnímaš Jeho hlas. A tento Jeho hlas vníma každý, kto sa narodil z Ducha. „Nikodémovi to stále nedáva zmysel. „Ale ako na to? (Ako to môže človek zažívať?)“ Ježiš mu pozrie do očí: „Nikodém, ved' ty si učiteľ Izraela a nerozumieš základným princípom Písma a duchovného života? Veľmi dobre Ma teraz počúvaj. Poviem ti to tak, ako to je. (My nehovoríme len o nejakej teórii.) My hovoríme o tom, čo sme videli na vlastné oči (o tom, čo

reálne žijeme). No vy to odmietate. (Predkladám ti reálne dôkazy, Nikodém, no ty ich aj tak nechceš vidieť.) Ak Mi neveríš, keď ti hovorím o bežných veciach, ktoré máš pred očami, ako potom uveríš, keď ti začnem hovoriť o nebeských veciach (o ktorých nemáš ani potuchy)? V nebi ešte nikto nebol, ale Jeden odtiaľ prišiel. Syn človeka, ktorý musí byť vyzdvihnutý (na drevo), ako ten Mojžišov had na púšti. (Ktokoľvek hľadel na Mojžišovho hada, bol zachránený od ostatných zlých hadov a tak prežil pohromu). Rovnako, kto uverí v Syna človeka, bude žiť naveky.

16 – 21 **Boh tak veľmi miloval ľudí**

(Ježiš pokračuje.) Boh tak veľmi miloval ľudí, že im daroval Svojho jediného Syna. Aby každý, kto sa bude na Neho spoliehať a veriť Mu, nebol zatratený, ale aby získal večný život. Boh (si nevytrhol srdce a) neposiela (Svojho milovaného) Syna pre to, aby ľudí odsúdil, ale pre to, že ich túži zachrániť. A tak kto verí (a svoj život zverí Jeho) Synovi, nemusí sa báť odsúdenia. (Tej legitímnej odplaty za svoje hriechy.) Ale kto Syna odmieta a neverí v Neho (je to ako keď otec obetuje syna, aby zachránil odsúdeného väzňa, no on obeťou pohrdne a nechce mať nič spoločné s otcom ani synom), vtedy ten človek bude (nieť právoplatné

následky za svoje hriechy a bez Syna musí byť odsúdený. A čo odhaľuje tento súd? Nuž to, že hoci prišlo na svet svetlo, ľudia si obľúbili oveľa viac tmu než to svetlo. (Pretože v tme sa dajú skryť vlastné sebecké motívy.) A tak radšej žili skazeným spôsobom života. Veď každý, kto žije a praktizuje nekalé praktiky, neznáša (keď na jeho život zasvieti) svetlo, lebo by sa mohli odhaliť jeho taktiky. Ale naopak, kto robí veci pravdivo (úprimne, morálne, eticky, čisto), ten sa vedome vystavuje svetlu, aby bolo jasné, (že nemá čo skrývať a) že jeho skutky boli skutočne úprimné a vykonané v Bohu.“

22 – 30

Boží úspech si človek nevie vyrobiť sám

Po tomto (rozhovore s Nikodémom) sa Ježiš s učeníkmi vybral na judský vidiek, aby spolu s nimi trávil čas (ďalej od ruchu mesta). A tam aj krstil. V Aione blízko Salimu, kde bolo veľa vody, krstil aj Ján. Ľudia prichádzali a dávali sa pokrstiť. Bolo to ešte predtým, ako bol Ján uväznený. A vypukla tam zrazu veľká hádka medzi Jánovými učeníkmi a nejakým Židom ohľadom tradícií pri očisťovaní (a správnom spôsobe krstenia). Preto sa učenici vyčítavo pýtajú Jána: „Rabbi, na opačnej strane Jordánu krstíš (ten tvoj) Človek, o ktorom si hovoril. A všetci teraz bežia za Ním.“

Ján ich upokojuje: „Boží úspech si človek nevie vyrobiť sám. (To môže spôsobiť iba Boh.) Musí mu to byť dané z hora. Veľmi dobre viete, ako som vám už hovoril, že ja nie som Mesiáš. Som ten, čo kráča pred Ním. (Hlavným hrdinom príbehu je Ženích. A kto by žiarlil na Ženícha?) Ženích si berie nevestu a ja som družba, ktorý stojí po Jeho boku a počúva Ho. Totiž počúvať Jeho hlas prináša družbovi obrovskú radosť. A mne sa táto radosť (táto moja najväčšia túžba práve) splnila. Teraz On musí ísť do popredia a ja sa musím stiahnuť.“

31 – 33 **Ten celý svoj život na to staví**

(Ján pokračuje.) Z neba prichádza Ten, ktorý je nad všetkým. Kto pochádza zo zeme, je pozemský, môže hovoriť len zo svojich pozemských skúseností. Ale absolútnu autoritu nad všetkým má Ten, kto pochádza z neba. On hovorí zo Svojich nebeských skúseností. No ľudia sa tým nechcú zaoberať. Avšak kto sa tým zaoberá a uverí, ten potom celý svoj život staví na to, že Boh je pravda.

34 – 36

Koho poslal Boh, hovorí Božie slová, lebo na Neho Boh vylial plnosť Ducha Svätého bez obmedzenia. Boh veľmi miluje Svojho Syna a všetko zveruje do Jeho rúk. A kto sa zverí do rúk Syna, získava večný život. Kto sa Ho však

rozhodne odmietnuť, namiesto života zažije drvivý dopad Božieho hnevu (za svoje hriechy).

4. KAPITOLA

1 – 30 **Pri studni**

Ježiš sa dopočul o tom, že Ho (náboženský vodcovia a) farizeji porovnávajú s Jánom, vraj krstí viac ľudí, hoci Ježiš nekrstil, ale Jeho učeníci. Odišiel odtiaľ radšej preč a vrátil sa do Galilei. Cestou z Júdei však musel prejsť cez Samáriu. A tak prišiel až po samaritánske mesto Sychar, ktoré susedilo s pozemkami, čo daroval Jákob svojmu synovi Jozefovi. A Jákobova studňa sa ešte stále používala. Bolo práve okolo obeda. Ježiš, unavený z cesty, si teda sadol k tejto studni. V rovnakom čase sa k studni blížila aj jedna žena. Samaritánka. Ako si v (mlčky) naberá vodu do džbánu, Ježiš sa jej prihovára: „Prosím, mohla by si nabrať vodu aj Mne?“ Z učeníkov tam práve nik nebol, pretože sa vybrali do mesta kúpiť niečo pod zub. Samaritánka sa s prekvapeným výrazom pozrie na Ježiša: „Ty, Žid, si pýtaš odo mňa vodu? Aby som Ti dala napíť? Ja? Samaritánka?“ Židia sa totiž Samaritánom vyhýbali veľkým oblúkom (pretože to bol pomiešaný národ, čo miešal vieru v Boha s okultnými praktikami.)

10 - 18 **Uhas môj večný smäd**

Ježiš jej prívetivo odpovedá: „Ak by si len vedela, aký dar Boh (z lásky) dnes prináša práve tebe, že kto si to vlastne od teba pýta vodu, tak by si povedala: „Nie ja Tebe, ale Ty mne daj Svoju živú vodu! (Uhas prosím môj večný smäd!)“ Samaritánka sa nechápavo pozrie na Ježiša: „A ako mi chceš dať tú živú vodu, keď nemáš ani vedro, ktorým by si načrel do tejto hlbokkej studne? Náš predok Jákob nám túto studňu daroval. A jemu stačila. Jemu aj všetkým po ňom.“ Ježiš vysvetľuje ďalej: „Vieš, ak sa napiješ z tejto studne, o chvíľu budeš zase smädná. (Táto voda, ani nič iné nedokáže navždy uhasiť smäd tvojho vnútra.) Ale je aj iná voda, voda, ktorú dávam Ja. A kto ju začne piť (a neprestane, ale bude ju nasávať a vstrebávať), už nikdy viac nebude smädný. (Jeho duša už nebude večne prázdna.) Práve naopak, táto Moja voda otvorí v jeho vnútri zdroj, ktorý bude chrliť vodu a tá bude prúdiť do večného života.“ Samaritánke sa rozžiarili oči: „Áno, chcem takúto vodu. Daj mi ju, pane, prosím. Nech už nikdy nie som smädná a nech sa sem už nikdy nemusím vracaať.“ Ježiš na to: „Dobre, ale ešte choď, zavolaj aj svojho manžela a príď s ním.“ Žena rozpačito: „Ale ja muža nemám.“ Ježiš láskavo: „Pekne si to vystihla, že muža nemáš.

Mala si ich päť a ten, ktorého máš teraz si ťa za manželku nevzal. Takže áno, muža vlastne nemáš.“

19 - 30 **Život sklonený pred Bohom**

„Aha, takže Ty si prorok“, Samaritánka (nechce už radšej o mužoch a) zmení tému, „mohol by si mi vysvetliť túto našu večnú dilemu? S vami Židmi sa neustále vadieme o to, či sa má Boh uctievať v Chráme v Jeruzaleme, alebo tu na tomto vrchu. (Ako to teda je?)“ Ježiš ju znovu prekvapuje nečakanou odpoveďou: „Ver Mi, (to všetko, čo poznáš sa navždy zmení, pretože) prichádza úplne nová éra. Už to viac nebude o Chráme (lebo už žiadny nebude). Vy Samaritáni ešte stále neviete, ako sa k Bohu modliť, ako Mu slúžiť, no my v tom máme jasno. Totiž spása príde zo židovského národa. Ale ako vravím, prichádza čas, ktorý začína práve teraz (keď uctievanie nebude o mieste, rituáloch či o nejakom predstavení, ale o stave a postoji srdca). Keď znakom človeka, ktorý Boha skutočne ctí a miluje, bude život sklonený pred Bohom. Život v Duchu Svätom a pravde. (Uctievanie nie len na bohoslužbe, ale v každej oblasti života). Po takýchto uctievačoch Otec veľmi túži a takých hľadá. Boh je duchovná bytosť a preto tí, ktorí chcú žiť s Ním a pre Neho, musia žiť s Duchom Svätým a v pravde. (S úprimným, nerozpolteným srdcom, zasadeným v Písme.)“

Samaritánka prikývne: „Áno, tieto veci nám raz vysvetlí Mesiáš, o ktorom viem, že má prísť.“ Ježiš na to: „Práve s Ním teraz hovoríš.“ Vtom ich rozhovor prerušil príchod učeníkov, ktorí sa síce čudovali, že sa zhovára so ženou, (čo v tých časoch bolo sociálne neprijateľné), no zbytočne to nekomentovali. Nikto nepovedal, „Prečo sa spolu bavíte?“ No Samaritánka, tá hneď pustila z rúk svoj džbán a bežala naspäť do mesta a každého, koho stretla, volala: „Podťe! Podťe sa všetci pozrieť na muža, ktorý o mne vedel všetko. Povedal mi, čo som robila (a ako som žila). Nie je to náhodou Mesiáš? (Na ktorého všetci čakáme?)“. A tak ľudia neváhali a šli sa presvedčiť na vlastné oči.

31 – 38 **Otvorte svoje oči**

„Učiteľu, ale Ty musíš aj niečo jesť!“ naliehali medzitým učeníci na Ježiša. On však bol plný úplne iných myšlienok: „(Nebojte sa o Mňa.) Ja som už najedený. Ale vás by asi ani nenapadlo, že z čoho.“ Oni pozerajú jeden na druhého: „Nieкто Mu snád' priniesol obed?“ Ježiš vysvetľuje Božiu realitu: „(Ved' nemyslíte stále len na jedlo.) Ja som plný z toho, že môžem naplniť túžbu Môjho Otca, ktorý Ma poslal. Dokončiť, čo On (už v ľuďoch) začal. Vy stále čakáte (na správnu chvíľu). Hovoríte si, že až o

štyri mesiace (začneme pracovať, lebo) bude žatva. Ale Ja vám hovorím: Otvorte svoje oči a pozrite sa na krajiny (a kraje okolo vás, akým je aj tento samaritánsky región)! To sú (srdcia) pripravené na skutočnú žatvu. A kto sa pustí do tejto práce, ten získa duše do večného života. A s nimi aj odmenu. Je to obrovská radosť pre toho, kto seje i pre toho, kto žne. Ako hovorí príslovie: „Jeden seje, druhý žne.“ Vy ste tu však siať nemuseli. Posielam vás žať to, na čom iní ťažko pracovali a vy ste prišli na hotové.“

39 - 42

(A skutočne nastala žatva.) Veľmi veľa ľudí z toho samaritánskeho mesta uverilo vďaka žene, ktorá vyhlasovala: „On všetko o mne vedel. Povedal mi, ako som žila.“ Samaritáni (chceli od Ježiša počuť viac, preto) Ho prosili, nech neodchádza, nech ešte ostane. Strávil s nimi teda nasledujúce dva dni, počas ktorých v Neho uverilo ešte omnoho viac ľudí. A žene povedali: „Už sme Ho počuli na vlastné uši. Nielen tvoje slová, ale tie Jeho nás presvedčili, že On je skutočne Spasiteľ celého sveta!“

43 - 54 **Kráľovský úradník**

Po týchto dvoch dňoch, ktoré strávil so Samaritánmi, sa Ježiš vybral do Galilei (odkiaľ pochádzal). Hoci dobre vedel, aj sám to zažil, že u seba doma nikto nie je prorokom.

Galilejčania Ho prijali iba preto, lebo videli tie úžasné veci, ktoré robil v Jeruzaleme, kde aj oni trávili Veľkú noc. (Nie však preto, že by naozaj verili, kým je.) Ježiš mal namierené do Kány Galilejskej, kde urobil svoj prvý zázrak premenenia vody na víno. O Jeho príchode sa dopyčul aj jeden kráľovský úradník z Kafarnauma (vzdialeného okolo 30 km, asi deň cesty chôdzou), ktorý mal veľmi chorého syna. Hneď ako sa dozvedel, že Ježiš prišiel z Judska späť do Galilei, ponáhľal sa za Ním, pretože syn už bol na pokraji smrti. Ježiš si smutne povzdychne: „Och, vy ľudia, potrebujete zázrak, lebo bez neho ste neuverili, však?“ Ale úradník mal iba jedno v hlave: „Pane, rýchlo! Pod prosím! Ešte kým neumrie!“ Ježiš mu na to: „Bež domov, tvoj syn žije!“ Muž uveril Ježišovým slovám a odišiel domov. A ešte kým bol na ceste, jeho služobníci mu bežali oproti so správou: „Tvoj syn žije!“ „A o koľkej sa mu polepšilo?“ pýta sa ich. „Včera o siedmej mu klesli horúčky.“ Otec si uvedomil, že sa to stalo presne v okamihu, keď Ježiš povedal: „Tvoj syn žije.“ A tak uveril úradník, jeho rodina a každý, kto bol súčasťou jeho domácnosti. Bol to druhý zázrak, ktorý Ježiš urobil vo svojej rodnej Galilei, keď sa vrátil z Judska.

KAPITOLA 5

1 - 9 **Chorý a osamelý**

Onedlho nato sa konali ďalšie židovské slávnosti. Ježiš sa teda znovu vybral do Jeruzalema. A tam pri Ovčej bráne bola vodná nádrž zvaná Betesda. Okolo nej bolo postavených päť prístreškov (altánkov), kde ležalo veľmi veľa ľudí s rôznymi vážnymi ochoreniami. Nevidiaci, chromí, ľudia pripútani na lôžko. (Čakali na rozvírenie vody anjelom, avšak iba ten, kto prvý vošiel do vody, bol uzdravený). Pod jedným z týchto prístreškov ležal aj muž, ktorý na toto miesto chodil už 38 rokov (a čakal na svoj zázrak). Ako prechádzal Ježiš okolo, všimol si tohto muža v jeho beznádejnom stave. A (tak príde k nemu a) pýta sa ho: „Rád by si bol už konečne zdravý, však?“ Muž s hlbokým povzdychom (nad svojím úbohým stavom a osamelosťou): „Pane, ale ja som tu sám. Nemám vôbec nikoho, kto by mi pomohol dostať sa do tej vody, keď sa rozvíri. Kým sa ja pohnem, už je vo vode niekto iný.“ Ježiš mu na to (s úsmevom): „Podí. (Skončilo tvoje vyčkávanie!) Ty len pekne teraz vyskoč na nohy, vezmi si tento svoj matrac a bež domov!“

10 - 18 **Môj Otec pracuje aj v Sobotu**

No (ako tento človek skutočne vstal na obe

nohy a nesmierne šťastný bežal domov aj so svojím matracom,) zbadali ho Židia. A keďže bola práve Sobota (deň, keď sa nesmela vykonávať žiadna práca či aktívna činnosť), začali mu vyčítať: „Čo to vláčiš? Ved' je Sobota!“ On im na to: „Bol som dnes uzdravený! A človek, čo ma uzdravil, mi povedal, nech si beriem matrac a idem domov.“ „A to kto ti v Sobotu káže robiť takéto veci?“ rozčulujú sa. Muž im však nevedel povedať, pretože medzitým už Ježiš zmizol v dave. Neskôr však obaja znovu natrafili na seba v Chráme a Ježiš mu vraví: „Pozrime sa na teba, ako dobre zdravo vyzeráš! Neži už viac v hriechu. (Ako si žil doteraz.) Aby sa ti nestalo ešte niečo horšie!“ Keď spolu dohovorili, muž išiel a vyhľadal popredných Židov, aby im identifikoval Ježiša. Po tomto incidente začali byť poprední Ježišovi neustále v pätách za to, že robil v Sobotu zázraky. Ježiš sa však nedal vystrašiť: „Môj Otec pracuje aj v Sobotu. Takže Ja budem tiež.“ Tieto Ježišove slová však predstavených Židov rozčúlili tak, že by Ho najradšej zahlušili holými rukami. Nielenže nedodržiaval Sobotu, ale dokonca Boha nazýval Svojim Otcom. Čím sa (v ich ponímaní) robil rovný Bohu.

19 – 24 Z tohto života rovno do večného

A tak im to Ježiš vysvetľuje: „Dobre počúvajte,

čo vám teraz poviem. Vysvetlím vám podstatu veci a pravdu: Nie je možné, aby Syn robil veci nezávisle sám od seba bez toho, aby to nevidel pred tým u Otca. Naopak, Syn (verne napodobňuje Otca a) robí len to, čo On. Otec veľmi miluje Svojho Syna (do všetkého Ho zahrňuje) a ukazuje Mu všetko, čo robí. A (toto je iba začiatok,) ukáže Mu ešte oveľa väčšie veci, z ktorých budete šokovaní. Ako (napríklad) vzkriesenie z mŕtvych - to je niečo, čo dokáže iba Boh a rovnako i Syn. Oživí, koho bude chcieť. A dokonca Boh (ľudí) ani nesúdi, no všetky tieto záležitosti kompletne zveril Synovi. Aby tak, ako si všetci ctia Otca, ctili si aj Syna. (Vzťah k Bohu je nemožný bez vzťahu ku Mne.) Kto nežije v úcte pred Synom, ten znevažuje aj Otca, ktorý Ho poslal. (Pretože to On sa rozhodol, aby to bolo takto.) Toto je skutočná pravda, o ktorej vám hovorím. A kto sa zastaví, aby pozorne počúval Moje slová a uverí Bohu, ktorý Ma poslal (že práve na Mne sa rozhodol postaviť spásu a cestu k Nemu), taký človek získava život, ktorý bude trvať naveky. Nemusí sa báť žiadneho súdu, pretože (skrže Mňa) prechádza z tohto života rovno do večného (a to už tu a teraz).

25 - 30. **Úplne nová éra**

Dobre Ma počúvajte, ešte raz to poviem,

pretože to je pravda (ktorá sa vám práve deje pred očami): Práve teraz (v týchto dňoch a mesiacoch) sa nastoľuje (úplne nová) éra (absolútny obrat v dejinách), keď (duchovne) mŕtvi ľudia (čo žijú vo svojich hriechoch) budú počuť hlas Božieho Syna. A ktokoľvek Ho bude počúvať, bude žiť. (Skutočne žiť! A večne žiť!) Pretože rovnako, ako je Boh pôvodcom života, On dal, aby aj Syn bol zdrojom života. Zveril Mu autoritu rozhodovať a súdiť, pretože iba On je Synom človeka. (Jediný dokonalý človek bez hriechu.) Nebudte z toho všetkého tak prekvapení. Blíži sa deň, keď aj všetci, ktorí ležia v hrobách, začujú Jeho hlas a budú oživení. Kto žil správne, zažije (ten ohromný pravý) život. No zlomyseľníci (čo žili len pre svoje ego) sa zrazu ocitnú na súde. (Toto nie je fikcia či Moje výmysly.) Ja (nehovorím) nerobím ani nemôžem robiť veci na vlastnú päsť. Rozhodujem sa podľa toho, čo počujem (od Boha) a preto rozhodnem dobre a spravodlivo. Mne totiž nejde o to plniť si vlastné túžby, ale iba o to, aby som splnil túžby a zámery Toho (Jediného Dobrého a Spravodlivého), ktorý Ma poslal.

31 – 37 **Boh potvrdzuje Moju identitu**

Lenže iba Moje vlastné slová o tom, kým som, nestačia. Avšak ešte niekto iný (sám Boh)

potvrďzuje Moju identitu. A On nehovorí o Mne nič iné, len pravdu. Aj Jána (Krstiteľa) ste sa na Mňa pýtali, ten to dosvedčil tiež. No Ja nepotrebujem potvrdenie od človeka (pretože od človeka nestačí). Vysvetľujem vám to preto, (lebo musíte pochopiť, kým som,) aby som vám zachránil život. Ján (Krstiteľ) bol ako svieca, horúca a žiarivá (nočná lampa, čo zasvieti na cestu) a vy ste boli radi, že môžete pookriať v jeho svetle. Avšak Môj dôkaz (o tom, kým Som) je silnejší ako Jánov, sú to skutky a zázraky, ktorými Ma Otec poveril. Tieto nadprirodzené veci, ktoré robím, sú potvrdením toho, že Ma poslal Otec. A aj On sám potvrďzuje Moju identitu.

38 - 47 **Ani štipky lásky**

(Ježiš sa otočí smerom k náboženským učiteľom.) No vy ste nikdy nepočuli Jeho hlas a nevideli ste Jeho tvár. Ani Jeho Slovo sa vo vás nemôže trvalo usadiť, pretože tomu bráni (jeden obrovský múr -) neviera. Neviete uveriť tomu, kým Som. Študujete (rozoberáte Písmo do poslednej čiarky), lebo si myslíte, že tam nájdete večný život (a cestu do neba). A áno, práve tam sa o Mne píše. Lenže vy to nechcete vidieť a odmietate prísť priamo ku Mne, aby ste skutočne ožili. (Asi by ste radšej chceli byť fanúšikmi niekoho populárneho.) No Ja

aplauz od ľudí nechcem ani nepotrebujem. A vás mám prečítaných už dávno. Ani štipky lásky k Bohu (či lásky k ľuďom) vo vás niet. Prišiel som reprezentovať Otca, no nechcete mať so Mnou nič spoločné. Pretože vy máte najradšej takých, čo si pretláčajú vlastnú agendu. Také typy vítate s otvorenou náručou. Lenže naháňanie vlastnej popularity a viera však nemajú nič spoločné. (Sú to dva svety idúce priamo proti sebe.) Vy chcete slávnymi urobiť seba, nie Boha. Ale nebojte sa, Ja na vás Otcovi žalovať nebudem. Sťažuje sa tam na vás totiž už niekto iný. Mojžiš. Áno, Mojžiš, na ktorého sa s takou nádejou odvolávate. Ak by ste naozaj verili Mojžišovým slovám, verili by ste aj Mne, pretože on o Mne napísal už veľmi dávno. Problémom však je, že vy neveríte ani jeho slovu, ani Môjmu.“

KAPITOLA 6

1- 15 **5000 najedených**

Po týchto rozhovoroch sa Ježiš vybral na opačný breh Galilejského jazera. Obklopovalo Ho obrovské množstvo ľudí, pretože boli uchvátení Jeho zázrakmi a uzdraveniami. Boli Mu všade v päťach. Ježiš (však chcel byť s učeníkmi sám, a preto) vyšiel na kopec, kde si

konečne sadli. Bolo to krátko pred Veľkou nocou. Ježiš však už po chvíli z diaľky vidí, že sa zástupy štvorajú za nimi na kopec. Obráti sa k Filipovi a pýta sa ho otázku, ktorá znie ako dobrý vtíp: „Filip, nemáš nejaký dobrý nápad, kde by sme zohnali chlieb, nech dobre nakrmíme túto masu?“ Ježiš už presne vedel, čo urobí, ale chcel trochu Filipa otestovať, vyhecovať jeho vieru. Filip si začne nad tým lámať hlavu: „(Myslíš pre celý dav, čo sa sem rúti?) Veď ani 200 denárov (takmer ročný plat) nebude stačiť, aby si každý aspoň zahryzol.“ Započul ich učeník Ondrej, Petrov brat a dodáva skepticky: „No žiaľ, nemáme tu nič, len tohto chalana s piatimi jačmennými bochníkmi a dvoma rybami. Ale čo je to pre toľkých?“ Ježiš túto ich (nevyriešiteľnú) dilemu uzavrel slovami: „Povedzte ľuďom, nech si pekne posadajú.“ Kopec bol (krásne zelený) trávnatý a približne 5000 mužov (plus žien a detí) sa usadilo (s napätým očakávaním, čo sa bude ďalej diať.) Potom Ježiš (len jednoducho) vzal do ruky (chlapcov) bochník, poďakoval zaň Bohu a podal ho ďalej ostatným. To isté urobil s rybou. A rozdávalo sa. Úplne všetkým. Koľko im len hrdlo ráčilo. Keď už boli všetci do sýtosti najedení, Ježiš ešte vraví učeníkom: „Bežte a pozbierajte, čo ostalo, nech sa to nevyhodí.“ A

veru, po piatich jačmenných chleboch sa pozbieralo ešte (neuveriteľných) 12 košov zvyškov. Keď si ľudia uvedomili, aký zázrak sa práve udial pred ich očami, vraveli si medzi sebou: „Ježiš musí byť ten Prorok, čo má prísť!“ V tomto návale ohromenia Ho chceli nasilu schmatnúť a vyhlásiť Ho za kráľa. Ale Ježiš o tom vedel a ušiel odtiaľ. Schoval sa na hore, kde ostal celkom sám.

16 – 21 **Ježiš kráča po vode**

Ako sa začalo stmievať, Jeho učeníci zišli dole k moru. Sadli do lode a plavili sa na opačnú stranu jazera smerom do Kafarnauma. Už bola úplná tma, no Ježiš sa k nim stále nepripojil. Začal fúkať silný vietor a more sa rozbúrilo. Boli asi 6 km ďaleko (blízko opačného brehu), keď zbadali, že Ježiš k nim kráča po vode. Ako sa k nim približoval, od strachu začali panikáriť. No Ježiš ich hneď upokojil: „Žiaden strach (priatelia Moji), veď to som Ja.“ Chceli, nech k nim nastúpi na loď, ale už boli skoro pri brehu.

22 – 31 **Aký je Boží postup?**

Na opačnej strane jazera (tam, kde sa udial zázrak s chlebmi) si ľudia na druhý deň uvedomili, že na brehu bol (včera) len jeden čln, na ktorom však odišli učeníci sami bez Ježiša. (Kde je teda Ježiš?) Totiž na toto miesto obrovskej hostiny, ktorú Pán rozmnožil

poďakovaním, sa už blížili ďalšie lode. (Nikto si niečo také predsa nesmie nechať ujsť.) Davy si však uvedomili, že po Ježišovi a učeníkoch niet ani stopy. A tak (neváhali ani sekundu,) naskákali do člnov a plavili sa do Kafarnauma pátrať po Ježišovi. Veru Ho aj našli a s veľkým počudovaním sa Ho pýtajú: „Rabbi, Učiteľu, kedy (a ako) si sa sem dostal (bez člna)?“ Ježiš však s nimi ten ich veľký entuziazmus nezdieľal: „Musím vám povedať pravdu. Je to s vami žiaľ tak, že vy ste Ma neprišli hľadať preto, že ste videli (Boží dôkaz toho, kým Som, ktorým sú Moje) zázraky, ale preto, lebo ste sa (zadarmo a) poriadne najedli. Vy sa len naháňate a idete sa pretrhnúť za jedlom, ktoré je len chvíľkové (a nenasyti). Bodaj by ste sa takto hnali aj za jedlom večnosti. (No stále ste nastavení premýšľať iba pozemsky.) Keby ste tak svoju energiu vložili do hľadania toho pravého (duchovného) pokrmu, ktorý vám dáva Syn človeka. Otec Boh iba Jeho určil k tomu (aby nasýtil vaše hladné duše).“ Dav mu na to: „No dobre teda, tak nám daj návod, ako na to. Čo máme pre to urobiť? Aký je Boží postup?“ Ježiš sa zhlboka nadýchne: „Boží postup? Nuž to, čo máte urobiť je iba jedna jediná vec: Uveriť! (Staviť celý svoj život na Mňa!) Uveriť v Toho, ktorého Boh poslal. (To je návod k životu podľa Božích predstáv.)“

Dav, nespokojný s odpoveďou: „(Staviť na Teba svoj život?) No ale to nám musíš dokázať, aby sme Ti uverili! Spravíš aj Ty niečo také ako Mojžiš? Keď žili naši otcovia na púšti, každý deň im (40 rokov zázračne) padala manna. V Písmach čítame, že ich krmil chlebom z neba.“

32 - 40 **Nebeský Chlieb**

Ježiš im na to: „Chcete poznať pravdu? Ako to naozaj bolo? To vás nekrmil Mojžiš, ale Môj Otec. A On vám aj dnes prináša ten skutočný nebeský Chlieb. Je to Boží Chlieb, ktorý k vám prichádza z neba a dáva svetu život.“ Ľudia nadšene: „Áno, chceme tento chlieb, dávaj nám ho prosím každý deň, Pane.“ Ježiš im na to: „Ja Som ten Chlieb Života. A kto ku Mne bude prichádzať, nebude nikdy hladný. Kto vo Mňa vloží svoju vieru a úplnú dôveru, nikdy viac nebude smädný. Ale opakujem, aj napriek tomu, že vidíte Moje zázraky, neveríte. Avšak každý človek, ktorého Mi dáva Otec, ku Mne (napokon) príde. A Ja neodmietnem nikoho (ale s láskou prijem každého,) kto sa na Mňa obráti. Veď ja som neprišiel (až) z neba, aby som sledoval vlastné záujmy, ale chcem naplniť Otcov zámer. On Ma poslal. A Jeho túžbou a vôľou je, aby nebolo zničené a stratené nič z toho, čo Mi daroval. Ale aby som to všetko a všetkých vzkriesil v posledný deň. Nebeský

Otec sa totiž rozhodol, že ktokoľvek, kto hľadá na Syna, je zameraný na Neho a verí v Neho, získava večný život. A toho Ja v posledný deň vzkriesim.“

41 – 51 **Ja som Chlieb života**

Popredných Židov (ktorí boli tiež v dave) pobúrili Jeho vyjadrenia, že je Chlebom a že prišiel z neba. Pohrdavo si šomrali medzi sebou: „Veď toto je len chalan od susedov. Ježiš, syn Márie a Jozefa, poznáme ich všetkých. (Žijú tu predsa s nami odjakživa). Ako môže hovoriť také nezmysly, že prišiel z neba? (Čo si ten človek vôbec o sebe myslí?)“ Ježiš sa k nim otočil: „Nemusíte tu vrčať a hundrať si popod nos. Aj tak ku Mne nemôže prísť nikto, koho Boh, ktorý Mi zveril túto misiu, nepritiahne (ako magnet). Aby som Ho potom mohol vzkriesiť v posledný deň. (A ako ho pritiahne?) V Starom zákone Proroci píšu, že každého bude Boh učiť osobne. A ktokoľvek, kto Boha Otca (naozaj vníma,) počúva a nasleduje Jeho inštrukcie, toho kroky smerujú (priamo) ku Mne. Ale vidieť Otca nemôže nikto, iba Ten, kto pochádza z Jeho bezprostrednej blízkosti. Preto vám poviem tú najdôležitejšiu pravdu, (bez ktorej sa nepohnete): Kto verí vo Mňa (kto postaví na Mne svoj život), stáva sa vlastníkom večného života (už teraz). Ja som ten Chlieb života (ktorý musíte jesť). Manna bola chlebom vašich

predkov, no naplnila im len žalúdok. Nakoniec aj tak všetci pomreli. Ja vám ale hovorím o inom Chlebe. O Chlebe prichádzajúcom priamo z neba. A nikdy nezmriete, ak sa Ním budete sýtiť. Týmto nebeským Chlebom som Ja. Živte sa (vzťahom so) Mnou ako chlebom. (Ako tým najdôležitejším vzťahom a pokrmom zo všetkých.) A budete žiť naveky. Tento Chlieb je Moje telo, ktoré skladám za život sveta.“

52 - 59 **Je to tak a nijak inak**

Tieto slová boli poslednou kvapkou, ktorá predstavených úplne vyviedla z miery, otáčali sa jeden na druhého: „(Prosím?) My máme jesť Jeho??? Jeho telo??? (To je nehoráznosť!!)“ Ježiš neoblomne stojí na večnej pravde: „Je to tak, ako vravím a nijak inak! Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť Jeho krv, skutočný život vo vás prúdiť nikdy nebude. (Vo vzťahu so Mnou je jediné naplnenie a v Mojej obeti jediné riešenie a život.) To je skutočná realita, že pravým jedlom a nápojom je Moje telo a krv. Ktokoľvek, kto svoj vnútorný smäd a hlad sýti Mnou, Mojim telom a krvou, ten človek a Ja sme spolu nerozdeliteľne spojení. Ako Ja žijem z môjho živého Otca, ktorý Ma poslal, tak bude zo Mňa žiť každý, kto sa Mnou bude živiť. Ja som ten pravý nebeský Chlieb a nie manna vašich mŕtvych predkov. Naopak, večný život získa

každý, kto sa týmto Chlebom bude sýtiť.“ Ježiš bol práve v Kafarnaume v synagóge, kde vysvetľoval a vyučoval tieto večné pravdy.

60 – 65 **Inak sme si to predstavovali**

Žiaľ mnohí učenici, ktorí Ježiša nasledovali, si práve po tomto vyučovaní všetko svoje nasledovanie rozmysleli: „Je to na nás už príliš. Toto sa nijako nedá vstrebať. Už to ďalej nevládzeme počúvať!“ (Mali iné očakávania od toho, čo znamená nasledovať Ježiša.) Ježiš vycítil nepríjemnú atmosféru a pýta sa ich: „Toto neviete vstrebať? (Veď to sú základné pravdy! Ešte oveľa šokujúcejšie veci prídu.) Čo urobíte, keď sa bude priamo pred vašimi očami Syn človeka vznášať do vzduchu, keď sa bude vraciť do neba, odkiaľ prišiel? Avšak iba Duch Svätý je ten, ktorý dokáže dať život (a oživiť mŕtve vnútro človeka, ktoré nerozumie duchovným veciam). Fyzično v tom nezmôže nič. Na druhej strane však tieto pravdy, tieto slová, ktoré vám hovorím, ony samé sú Duch a život. Žiaľ, napriek tomu (že pravdu počúvate všetci, aj tak) niektorí z vás neveríte (a vaše vnútro ostáva mŕtve).“ Ježiš totiž (videl, čo majú ľudia v srdci a) od začiatku vedel, kto Mu neverí a aj kto Ho zradí. Preto k tomu ešte dodal: „Znovu zdôrazňujem, že (Boh dokonale pozná úmysly všetkých, takže) ak to človeku nebude dané od Otca, nemôže ku Mne prísť.“

66 – 71 **Bod zlomu**

Po tomto vyučovaní (o Chlebe) Ježiša opustilo veľké množstvo učeníkov. Už Ho viac nenasledovali. Ježiš sa teda obráti k Svojim Dvanástim: „Odchádzate aj vy?“ A Šimon Peter bez váhania: „Odísť? Pane a kam? Ku komu máme ísť, keď slová večného života máš len TY? My sme uverili (stavili sme na Teba všetko), lebo sme Ťa spoznali a vieme, že Ty si Ten Svätý Boží Syn.“ Ježiš dodáva a upozorňuje: „Každého jedného z vás Dvanástich som si osobne vybral. (Ste Moji.) A predsa je v jednom z vás diabol.“ Myslel tým Judáša, syna Šimona Iškariotského, jedného z Dvanástich, ktorý Ho nakoniec zradil.

KAPITOLA 7

1 – 13 **Ukáž, čo dokážeš**

Od tejto chvíle sa Ježiš pohyboval najmä v okolí Galilei (odkiaľ pochádzal). Do Judska viac nechcel chodiť, pretože poprední Židia hľadali príležitosť Ho zniesť zo sveta. Začiatkom jesene sa blížili ďalšie židovské sviatky, slávnosť Stánkov (ktoré sú vďakvyzdaním za úrodu a sú pripomienkou 40-ročného putovania Izraelitov po púšti). Ježišovi súrodenci dohovárali Ježišovi a snažili sa Ho presvedčiť: „Nebud' iba tu (na

vidieku). Chod' do Judska (do miest, kde je veľa ľudí), nech aj tam vidia Tvoji učeníci Tvoje zázraky. Predsa človek, ktorý chce byť verejne známy, sa nemôže pohybovať tam, kde ho nikto nevidí. Chod', predved' sa im. Ukáž, čo dokážeš!" Ježišovi bratia (mali takýto postoj, lebo vôbec nerozumeli tomu, čo je Ježišov zámer a) neverili tomu, kým je. A tak im to vysvetľuje: „Pre Mňa ešte nie je pravý čas, ale pre vás je (vždy). Vás ľudia nemajú prečo nenávidieť, ale Mňa áno, pretože im staviam pred oči to zlo, čo páchajú. Tak bežte na oslavy! Ja ostanem tu, kým nepríde Môj čas.“ Keď dohovorili, rodina odišla na sviatky a Ježiš ostal v Galilei. O niečo neskôr sa aj On potom vybral do Jeruzalema, avšak absolútne diskkrétne, aby nevzbudil žiadnu pozornosť. Poprední Ho tam už všade hľadali: „Musí tu predsa niekde byť!" Rozruch bol aj v dave, ľudia nevedeli, čo si majú o Ňom myslieť. Jedni vraveli, že je to dobrý človek, a druhí, že iba balamutí ľudí. Ale pred (predstavenými) Židmi boli ľudia radšej ticho, lebo sa ich báli.

14 – 24 **Nebudte tak povrchní**

Asi v polovici sviatkov Ježiš verejne vystúpil v Chráme a začal vyučovať. Znovu predstaveným vyráža (svojou múdrosťou) dych: „Tento človek nemá vzdelanie, žiadne školy, to nie je možné, aby takto precízne poznal Písmo.“ Ježiš sa k

nim otočí: „Veď toto nie je Moja škola a Moje vyučovanie, ale Božie. Ja len plním Jeho misiu. A každý človek, ktorý je nastavený plniť Božiu vôľu, rozozná, či učím nejaké Svoje teórie, alebo Božiu pravdu. Vlastné myšlienky prezentujú tí, čo chcú byť populárni a slávni. No Ten, kto robí všetko preto, aby učinil slávnym Boha, ktorý Ho posielal, Ten je skutočne pravdivý a nemá v sebe kúsok zla či pokrytectva. No vy nedodrżujete ani ten Zákon, ktorý vám dal Mojžiš a Mňa chcete zabiť (za to, že ho vraj tiež nedodrżujem).“ Z davu kričia: „Zbláznil si sa? Kto by Ťa chcel zabiť?“ Ježiš konkretizuje: „Kvôli Sobote. Lebo sa čudujete, prečo som uzdravil človeka práve vtedy. Pozrite sa. (A rozmýšľajte trochu.) Veď si vezmite (napríklad taký) Mojžišov zákon o obriezke. Tá sa má už od čias pred Mojžišom (od Abraháma) vykonávať na ôsmy deň (po narodení). A ak pripadne práve na Sobotu, nemáte problém ju vykonať (pretože vyšší Zákon má prioritu – obriezka nad Sobotu). Prečo vás teda vyvádza z miery, keď v Sobotu uzdravím človeka? (Nemá predsa uzdravenie tiež prioritu?) Nebuďte tak povrchní, (preniknite do podstaty,) buďte dôslední, uvažujte, ako by veci robil Boh!“

24 – 31 **Nemáte o Ňom ani potuchy**

Vtom vykriekli nejakí miestni z Jeruzalema: „Nie

je to ten hľadaný, ktorého chcú zabiť? Aha, akosi tu vyučuje, akoby nič. Alebo žeby poprední prišli na to, že je skutočne Mesiáš? Lenže o Mesiášovi vraj nik nebude vedieť, odkiaľ je, no o Ježišovi vieme.“ A tak Ježiš pokračuje vo vyučovaní a vyjadruje sa k tejto téme: „Vravíte, že Ma poznáte? Myslíte si, že viete, odkiaľ som? To, že som prišiel sem k vám, nie je Moja súkromná iniciatíva. Poslal Ma Boh. Jediný Pravdivý. Boh, o ktorom vy nemáte ani potuchy. Ja Ho však poznám veľmi dobre, pretože pochádzam priamo od Neho. On osobne Ma ku vám poslal.“ V tomto okamihu (náboženský učiteľia) mali chuť Ježiša chytiť (a zahlušiť), ale neopovážili sa. Nikto nemohol urobiť nič, pretože (Boží plán bol iný a) ešte nenastala tá správna chvíľa. Medzitým však v Neho uverilo veľa ďalších ľudí (keďže mesto bolo na sviatky plné). Vravili si: „Aký iný Mesiáš by dokázal robiť takéto zázraky?“

32 – 36 **Nezastaviteľný domino efekt**

Farizejom (a náboženským učiteľom) však neušlo, čo si ľudia o Ježišovi medzi sebou hovoria. Veľkňazi a náboženský učiteľia (boli vystrašení a chceli zničiť tento nezastaviteľný domino efekt Ježišovho vplyvu), preto vyslali svoju stráž, aby Ho zadržali. Ježiš (vedel, že sa

blíži Jeho čas, a tak všetkým) vraví: „Už len chvíľu budeme spolu. A potom pôjdem domov (za Otcom). Nebudete vedieť, kde som a budete Ma hľadať. No ani za Mnou nebude môcť ísť.“ Náboženský poprední nechápavo pozerali jeden na druhého (a lámali si hlavu nad jeho slovami): „Kam to chce ísť? Chce sa schovať? Do Grécka? Snáď tam chce učiť Grékov? To je zas aká hádanka? Že vraj, budete Ma hľadať, ale za Mnou nemôžete ísť?“

37 – 39 **Miesto aktívnej Božej prítomnosti**

Slávnosti vrcholili a v ten najdôležitejší deň sviatkov sa Ježiš (v Jeruzaleme znovu) postavil (pred ľud) a hlasno zvolal: „Je medzi vami niekto, kto hľadá naplnenie duše a skutočný zmysel života? Je niekto z vás smädný? Tak (neváhajte) prídte ku Mne a napite sa (ochutnajte život v intenzívnom vzťahu so Mnou). Pretože ten, kto vo Mňa vloží celú dôveru, Písmo hovorí, že z jeho najhlbšieho vnútra budú (neprestajne) tiecť vody života. (Bude to miesto aktívnej prítomnosti a reality Božej.)“ Takto Ježiš opísal prítomnosť Ducha Svätého v srdci človeka, ktorého dostanú všetci, čo v Neho uveria. Duch Svätý totiž ešte vtedy daný ľuďom nebol, pretože najskôr musel byť Ježiš oslávený (a Jeho práca na zemi dokončená).

40 – 53 **Rozčúlení farizeji**

Ľudia v dave reagovali na tieto slová s úžasom: „Toto je skutočne ten Prorok!“ A ďalší: „Musí to byť Mesiáš!“ Iní zas špekulovali: „Ale Mesiáš nemá pochádzať z Galilei. Nie je náhodou napísané, že má byť z Betlehema? Z rodu kráľa Dávida a jeho mesta?“ Nevedeli sa zhodnúť, a tak sa začali medzi sebou hádať. Jedni chceli Ježiša chytiť, no druhí zas nedovolili, aby sa Ho niekto dotkol. Stráže (ktoré sa Ho mali snažiť zajať) sa vrátili naprázdno k veľkňazom a náboženským predstaviteľom, ktorí z toho neboli nadšení: „Ako to, že ste Ho neprivedli?“ Stráže na to: „Ešte nikdy nikto nehovoril také veci ako On.“ Rozčúlení farizeji: „Čo, už aj vám pomotal hlavy? Nevidíte, že neuveril v Neho nikto z predstavených duchovných ani z farizejov? (Ktorí poznajú Písma?) Len toto (hlúpe) stádo, čo nevie o Zákone nič. Bodaj by sa prepadli!“ V tom do toho vstúpil Nikodém, popredný učiteľ a duchovný v Izraeli, ktorý mal (pred nejakým časom) s Ježišom veľmi osobný rozhovor: „Takto riešime záležitosti, vážení? Bez prešetrenia obvinení a patričného vypočúvania?“ Zaškrípali zubami: „Čo, aj ty si z Galilei? Veď si preštuduj Písma! Odtiaľ teda nepochádza žiadny prorok.“ Predstavení (neprišli k spoločnému záveru, a tak) sa pobrali

všetci domov.

KAPITOLA 8

1 – 11 **Ježiš a žena**

Po tom všetkom, čo sa udialo, Ježiš vyhľadáva ústranie ďalej od davu, a odchádza na neďalekú Olivovú horu (vo východnej časti Jeruzalema). Skoro ráno však znovu prichádza do Chrámu (čo bola z kopca asi pol hodinka cesty chôdzou). Ľudia sa k Nemu hrnuli (zo všetkých strán) a On si k nim sadol a znovu ich vyučoval. Farizeji a zákonníci to hneď využili (aby Mu nastavili pascu) a dovliekli pred Neho ženu, ktorú práve prichytili s cudzím mužom v posteli. (Stavili na tú Jeho „prehnanú“ lásku k ľuďom.) „Pozri, Rabbi, túto sme pristihli pri čine. Mojžišov zákon káže cudzoložnice ukameňovať. A Ty máš aký na to názor?“ Už si v duchu mydlili ruky. Testovali Jeho reakciu, aby získali proti Nemu rukolapný dôkaz. Ježiš však nereagoval. Drepol si a niečo začal písať prstom na zem. Oni však boli neodbytní a vyžadovali odpoveď. Ježiš sa teda postavil a prípad uzavrel veľmi stručne: „Nech hodí do nej prvý kameň ten, kto nemá žiadny hriech!“ Znovu sa sklonil a pokračoval v písaní. Keď to učitelia zákona počuli (vyrazilo im to všetky

zbrane z rúk, ba čo viac, Jeho slová mali drtivý dopad na ich najtajnejšie miesta v srdci, a tak), od najstaršieho po najmladšieho (pustili kameň a) bez slov odišli. Ostal tam iba Ježiš a žena. Postavil sa a pýta sa jej: „Kde sú všetci? Neodsúdil ťa ani jeden?“ „Nikto, Pane,“ odpovedá žena. Ježiš: „Ani ja ťa neodsudzujem. Tak bež a už nehreš viac. (Chyť sa tejto novej šance žiť inak.)“

12 – 20 **Ja som Svetlo sveta**

Znova sa Ježiš obrátil k zástupu a hovorí im: „Ja som Svetlo sveta. Človek, ktorý bude kráčať za Mnou, nebude žiť v tme (v chaose, v hriechu, v neistote), ale bude mať Svetlo života.“ Farizeji na to: „To by mohol povedať ktokoľvek. Ale sú to iba tvrdenia, ktorými sa robíš, čím nie si.“ Ježiš im na to: „Áno, sú to Moje slová. A každé jedno je pravdivé, pretože Ja viem (kým Som,) odkiaľ som prišiel a kam idem. Ale vy o Mojom pôvode neviete vôbec nič. Ani o Mojom poslaní. Vy posudzujete veci úplne pozemsky (iba podľa toho, čo vidíte), no Ja takto ľudí nesúdim. Keď súdim niekoho Ja, je to absolútne pravdivé (a dokonale spravodlivé) rozhodnutie, pretože na to nie som Sám. Ale rozhodujeme spolu s Otcom. Od Neho som vyslaný. A váš Zákon predsa vraví, že svedectvo dvoch osôb je spoľahlivé. Takže máte tu Moje

slová o Mne a tiež Otcove, ktorý (toto celé naplánoval a) Ma k vám poslal.“ Farizeji na to: „(Koho tým myslíš?) Kde by mal byť ten Tvoj takzvaný Otec?“ Ježiš odpovedá: „Vy žiaľ ani Mňa a ani Môjho Otca nepoznáte. Pretože ak by ste vedeli, kto v skutočnosti Som, vedeli by ste aj to, kto je Môj Otec.“ Tento rozhovor sa odohral v Chráme blízko pokladnice, kde Ježiš zvykol vyučovať. No nikto sa Ho ani nedotkol, pretože ten čas ešte neprišiel.

21 – 29 **Najvyššia priorita**

Znovu sa obrátil k učiteľom a dodal: „Odchádzam. Budete po Mne pátrať (no nenájdete Ma) a zomriete (v tejto svojej slepote a) vo svojom hriechu. Tam, kam idem, vy ísť nemôžete.“ Predstavení boli zmätení: „O čom to zas hovorí? Chce sa zabiť? Keď nemôžeme za Ním ísť?“ Ježiš vysvetľuje: „Vy (to neviete pochopiť, pretože) pochádzate zdola a Ja zhora. Ste pozemskí (a na nič sa nedokážete pozerať duchovne). No Ja odtiaľto nepochádzam. Vy však áno. A kvôli tomu (ako veľmi ste naviazaní na tento svet) som vám povedal, že vo svojich hriechoch aj zomriete (v odsúdení a v neodpustení).“ Na tieto silné slová Židia reagujú: „Kto Ty vlastne si?“ A Ježiš opakuje: „Ved' vám to hovorím od začiatku stále dokola. (Ale vy to nechcete počuť.) Na druhej strane

o vás by sa toho dalo ešte veľa hovoriť. O tom, akí v skutočnosti ste. No Ja poviem svetu iba to, čo vraví Otec, jediný pravdivý, ktorý Ma poslal.“ Oni však znovu nepochopili, že tým Otcom myslí Boha. A tak im Ježiš hovorí (čo má prísť): „Keď zdvihnete Syna Človeka (na kríž), vtedy pochopíte, kým Som. Pochopíte, že to nebol výmysel, ale (Boží plán a) všetko, čo hovorím, Ma naučil môj Otec, ktorý Ma poslal a je tu so Mnou. Nenecháva Ma v tom samého. Pretože páčiť sa Jemu je pre Mňa tá najvyššia priorita.

30 – 38 **Kto nevie povedať „nie“**

Po týchto slovách uverilo v Ježiša veľa ľudí. A tak sa obrátil k popredným Židom (ktorí tvrdili, že tiež uverili): „Ak postavíte a zasadíte svoj život na slovách, ktoré vás učím, to bude dôkazom, že (ste skutočne vo Mňa uverili a) ste Mojimi učeníkmi. Vtedy sa vám otvoria oči k pravde, ktorá vás vymaní z vašich pút a vy sa stanete skutočne slobodnými.“ Oni začudovane: „Skutočne slobodnými? Ako to myslíš? Veď my nie sme otroci. Sme Abrahámovi potomkovia, nie nejakí vazali.“ Ježiš ide znovu na hlbinu: „Poviem vám, ako to je (s tou vašou slobodou). Skutočnou pravdou totiž je, že ktokoľvek nevie povedať hriechu „nie“, je otrokom. A princíp otroctva je taký, že otrok do rodiny nepatrí. Neostáva tam nastálo.

Syn však ostáva synom navždy. A to, čo je skutočná sloboda, zažijete až vtedy, ak vás vyslobodí Syn. Pretože napriek tomu, že ste Abrahámovými deťmi, plánujete sa Ma zbaviť. Nič z toho, čo hovorím, sa nedokáže uchytiť vo vašich srdciach. Rozprávam vám o tom, čo som videl u Môjho Otca, no vy imitujete iba toho svojho.“

39 - 47 **Prečo to vždy pochopíte inak?**

Židia rozčúlene: „Ale náš otec je Abrahám.“ Ježiš oponuje: „Ak by ste boli Abrahámovi potomkovia, žili by ste jeho príkladom. On by nikdy nechcel zabiť človeka, ktorý vám prináša pravdu priamo od Boha. Ale vy robíte (zlobu), ako váš otec.“ Oni Mu urazene na to: „A čo sme my nejakí parchanti? Náš otec je jedine a jedine Boh!“ Ježiš oponuje: „Ak by bol Boh vaším Otcom, milovali by ste Ma. Lebo patrím Jemu a od Neho prichádzam. Nie je to Moje nezávislé rozhodnutie, naopak, posielal Ma Boh. Tak prečo nedokážete pochopiť, čo hovorím? (Prečo to vždy pochopíte inak?) Je to preto, lebo vaše (duchovné) uši (sú hluché a) neznesú to počúvať. Vaším otcom je totiž diabol. Robíte, čo sa jemu páči. Lenže on je vrah! Od úplného začiatku (chce z nenávisti človeka len zabiť). Nevydrží pravdu, pretože on ani zrnko pravdy v sebe nemá. Čokoľvek mu vyjde z úst, je lož.“

To je jeho podstata. Jeho pravé meno je Klamár. Jeho pravý titul (je profesor manipulácie a) otec lži. No Mne nedôverujete, hoci vám hovorím čistú pravdu. Ak Mi neviete dokázať ani jediný hriech, aký máte potom teda dôvod Mi neveriť? Kto skutočne patrí Bohu, ten počúva, čo Boh hovorí. Ale vy? Vy Mu nepatríte, pretože Ho nepočúvate!”

48 – 59 **Väčší ako Abrahám**

Už to v predstavených vrelo: „Však my sme Ťa dobre odhadli, Ty (bludár, Ty) Samaritán, blázon posadnutý.“ Ježiš pokojne: „Ja nie som posadnutý. Jediné, čo chcem, je uctiť si Svojho Otca. A za to od vás dostávam tieto škaredé nadávky. Nerobím totiž veci preto, aby ste Mi tlieskali a aby som si naháňal popularitu. To robí Boh (za Mňa), lebo On rozhoduje o všetkom. Absolútnou pravdou však ostáva: Človek, ktorý žije podľa Mojich slov, určite smrť neuvidí.“ Poprední Židia krútili hlavou: „Je to tak, si démonizovaný človek, už je nám to jasné. Ved’ Abrahám aj proroci, všetci zomreli. Ako Ty vôbec môžeš povedať, že ,nezomrie nikto, kto žije podľa Tvojich slov? Chceš povedať, že si väčší ako Abrahám? Väčší ako proroci, čo pomreli? Kto si vlastne o sebe myslíš, že si?“ Ježiš odpovedá, „Mám sám Seba chváliť, kým Som? Taká chvála je na nič.

Mňa však chváli niekto iný. Môj Otec. O ktorom vy tvrdíte, že je to váš Boh. Ale vy netušíte, kto On vlastne je. No Ja viem. Klamal by som, ak by som tvrdil opak. Bol by som rovnakým klamárom, akým ste vy. Ja však Boha skutočne poznám aj Ho poslúcham. Váš otec Abrahám sa tešil na ten deň (keď prídem sem na zem) a keď to konečne uvidel, bol nesmierne šťastný.“ Židia zhrozene, „Ty si videl Abraháma??? (Čo žil pred 2000 rokmi?) Veď nemáš ani 50!“ Ježiš s úplnou vážnosťou: „Áno je to tak. Nie je to žiadna metafora. Existoval Som už dávno pred Abrahámom.“ (A toto bola pre nich konečná.) V tom okamihu v zúrivosti chytili kamene a chceli Ho za tieto slová ukameňovať. Ale Ježiš sa im vytratil a z Chrámu odišiel.

KAPITOLA 9

1 – 12 **Kto za to môže?**

Ako Ježiš kráčal ulicou (z Chrámu), zahliadol muža, ktorý bol od narodenia nevidiaci. Učeníci, ktorí boli s Ním, sa pýtajú (a analyzujú dôvod stavu tohto človeka): „Učiteľu, kto môže za to, že sa tento človek narodil slepý? Niekto sa musel dopustiť (závažného) hriechu, však? Bol to on? Či jeho rodičia? “ Ježiš (znovu obracia na ruby ich šablóny a) vraví: „Nikto za to

nemôže. (Nehľadajte vždy, na koho to zhodiť.) Nezhrešil ani on ani rodičia. No Boh chce z neho urobiť dôkaz Svojej (zázračnej) moci a slávy. Musíme pracovať (vystierať sa k ľuďom) a konať tieto Božie skutky, kým je deň. Blíži sa totiž noc a vtedy sa už nebude dať. Kým som na zemi, som Svetlom pre ľudí.“ Ježiš dohovoril, napľul na hlinu, urobil z nej blato, natrel ho slepému na oči a vraví: „Bež sa umyť do rybníka Siloe (v preklade Poslaný).“ Muž poslúchol, umyl sa a otvorili sa mu oči. Zazreli ho jeho susedia a tí, čo chodievali okolo, keď pýtal drobné a čudujú sa: „Nevyzerá tento ako žobrák, čo tu vždy sedával?“ Niektorí si boli istí: „Áno, je to on!“ Ale iní krútili hlavou: „(Nemožné, veď bol slepý.) Nie je to on, len sa veľmi podobá.“ A muž im všetkým s nadšením hovorí: „To som naozaj ja (čo som tu sedával).“ Ľudia sa divia: „Ale veď ty vidíš! Ako to je možné!“ Muž opisuje svoje nevšedné uzdravenie: „Prišiel ku mne muž, ktorý sa volá Ježiš. Natrel mi blato na oči a poslal ma umyť sa do Siloe. Ja som sa umyl a odvtedy vidím.“ Vyzvedajú ďalej: „A kto to vlastne je? (Ten, čo ťa uzdravil?)“ „No, to žiaľ neviem,“ vraví muž.

13 – 23 **Dal mi blato na oči**

A keďže bola Sobota, keď sa toto celé udialo, ľudia odviedli muža k farizejom. A tí sa ho

znovu pýtajú to isté. Muž im stručne zopakoval: „Dal mi blato na oči, umyl som sa a vidím.“ Niektorí farizeji sa rozčúlili: „Čože? V Sobotu? Čo je to za neznaboha, keď robí také veci!“ Ďalší však protestovali: „Ale veď je to zázrak! Ako by to Boh urobil skrze niekoho, kto žije proti Zákonu?“ Vznikol rozkol a farizeji sa začali medzi sebou vadiť. A tak od začiatku prešetrujú vec a pýtajú sa uzdraveného: „Povedz nám niečo viac o Ňom! Veď teba uzdravil.“ On na to: „Ja si myslím, že je to Prorok.“ Predstavení duchovní však začali špekulovať nad tým, či tento človek bol naozaj predtým slepý. Dali si teda predvolať jeho rodičov a vypočúvanie pokračuje: „Je to váš syn? Potvrdzujete, že sa narodil slepý? Ako je možné, že zrazu vidí?“ Rodičia na to: „Áno, potvrdzujeme, že je to náš syn, ktorý sa nám narodil slepý. Ale netušíme, ako začal vidieť, ani nepoznáme Toho, kto ho uzdravil. Pýtajte sa syna. On je dospelý, vie hovoriť sám za seba.“ Rodičia nechceli mať s celou vecou nič spoločné, lebo sa báli predstavených. Tí sa už totiž dohodli, že ktokoľvek uzná, že Ježiš je Mesiáš, bude zo synagógy vylúčený. Rodičia preto radšej alibisticky povedali: „Pýtajte sa jeho, je dospelý.“

24 – 34 **Ak by nebol Boží, toto by nedokázal**

Farizeji si znova zavolali uzdraveného a nariadili mu: „Chod' a poďakuj Bohu! (Nie tomu človeku.) Je nám jasné, že ten človek je hriešny.“ Muž im na to: „Či je hriešny, to ja neviem, ale jedno viem: bol som slepý a teraz vidím!“ Oni znova začali s tými istými otázkami: „Ako to presne bolo? Ako sa ti otvorili oči?“ Muž stráca trpezlivosť: „Veď som vám to už hovoril. Prečo ma nepočúvate? Alebo to chcete počuť znova, aby ste sa stali Jeho učeníkmi?“ Nadávali mu: „To ty si Jeho učeník, nie my. My sme učeníci Mojžiša. Mojžiš osobne hovoril s Bohom, ale tento? Odkiaľ vôbec je?“ Muž sa nedá a (so svojim zdravým sedliackym rozumom) hovorí: „Tak to je veľmi divné, že vy neviete, odkiaľ je. A pritom urobil taký zázrak, že mi otvoril oči. Veľmi dobre všetci vieme, že Boh hriešnych nepočuje. No počúva každého, kto si Ho ctí svojim životom a robí to, čo sa Bohu páči. A je vskutku neslýchané, aby sa slepému od narodenia vrátil zrak. Ak by nebol Boží, toto by nedokázal.“ Oni na neho rozzúrene: „Ty nás tu ideš učiť (teológiu)? Ty, čo si od narodenia nič? Si len jedna veľká hriešna tragédia! (Prac sa odtiaľto preč!)“ A vyhnali ho.

35 – 41

Farizeji muža vyhodili zo synagógy. Hneď, ako

sa Ježiš o tom dopytal, vyhľadal ho a pýta sa (tú najdôležitejšiu otázku): „Veríš (v Mesiáša,) v Syna človeka?“ Muž na to: „Ukáž mi, prosím, kto je to. Nech môžem v Neho uveriť.“ Ježiš: „Stoj priamo pred tebou. Práve s Ním hovoríš a pozeráš sa na Neho.“ Muž sa v úžase sklonil: „Áno, Pane, verím (že Ty si Mesiáš!)“ Ježiš potom povedal (aj ostatným): „Prišiel som medzi ľudí, aby som rozsúdil, ako veci naozaj sú. Aby sa otvorili oči tým, čo nevidia, a aby tí, čo (si o sebe myslia, že) vidia, mali (pre pravdu) zhasnuté.“ Niektorí farizeji stáli pri Ňom a pýtajú sa vzťahovačne: „(My máme zhasnuté?) Chceš tým povedať, že to my sme tí slepí?“ Ježiš im na to: „Ak by ste boli naozaj (uznali, že ste) slepí, nemali by ste vinu. No keďže tvrdíte, že vidíte (že duchovne rozumiete všetkému), tak to (čo robíte) ostáva vaša vina a váš hriech. (Nemáte žiadnu výhovorku.)“

KAPITOLA 10

1 – 6 **Dobry pastier**

Vysvetlím vám (niečo o vodcoch a pastieroch), aby ste pochopili (nemenný princíp, podľa ktorého posúdite pravdu). Takto to (s nimi) je: „Ak niekto (kto chce byť vodca stáda) sa do ovčej ohrady štvorá inými cestami a spôsobmi

než dverami (na takého si dajte pozor), môžete si byť istí, že je to škodca, ktorý vás prišiel okradnúť. Dverami však vchádza (skutočný) pastier (ktorý sa stará o ovce a chráni ich). Vrátnik, čo v noci stráži, Mu otvorí dvere a ovce (rozpoznávajú a) počúvajú Jeho hlas. Pastier volá každú Svoju ovečku po mene a vedie ich (na zelené pasienky). Ako ich vyvádza z košiara von, (stále) kráča pred nimi a ovečky bežia za Ním, za zvukom Jeho hlasu. Nikdy by sa nevydali za cudzincom, ušli by od neho preč, pretože jeho hlas im znie cudzo.“ Ježiš im vysvetľoval tento príbeh (z bežného života), ale tí, čo ho počúvali, nepochopili, o čom hovorí.

7 – 13 Ja som Dvere

A tak vysvetľuje znova: „Poviem vám to polopate ešte raz. Ako to je: Ja som Dvere k ovciam. Všetci, ktorí vošli predtým Mnou (ako samozvaní vodcovia), sú okrádači, banditi a ovce ich nechceli počúvať. No Ja som Dvere. Kto vojde cez Mňa, jeho život bude zachránený. Bude vchádzať dnu i von a nachádzať (bezpečné) pastviny. Prichádzať (medzi ovce) bude však i Zlodej a to s jediným zámerom – ukradnúť, zabiť a úplne zničiť. Ale Ja som prišiel, aby mohli ovečky žiť skutočne naplneným životom. Ja som však Dobrý

pastier, ktorý položí Svoj život za ovce. Na druhej strane, najatý pracovník (čo to robí iba za peniaze), nie je ozajstným pastierom, ani k nim nemá vzťah. Keď sa blíži vlk (či akékoľvek nebezpečenstvo), hneď berie nohy na plecia. Zúrivy predátor sa pustí do bezbranných oviec a tie sa splašia, utekajú, ani nevedia kam. Najatému pracovníkovi je jednoducho jedno, čo bude s ovcami (chráni len seba).

14 – 21 **Poznám si každú ovečku**

Lenže Ja som Dobrý pastier. Veľmi dobre si poznám každú Svoju ovečku a ony poznajú veľmi dobre Mňa. (Máme spolu blízky a hlboký vzťah.) Podobne, ako Otec pozná Mňa (a má blízko ku Mne), tak Ja poznám Jeho (a máme ten naj dôvernejší vzťah). A (pre tento milujúci vzťah) skladám Svoj život za nich. Mám však aj iné ovce (v iných národoch), ktoré musím priviesť. Aj ony budú počuť Môj hlas a venovať pozornosť Môjmu volaniu. Budeme spolu jedno stádo a jeden pastier. Otec Ma veľmi miluje, pretože skladám Svoj život (za nich), ktorý si potom vezmem späť. Je to Moje dobrovoľné rozhodnutie, do ktorého Ma nik nenútil. Svoj život môžem darovať, vzdať sa ho, a tiež mám moc si ho vziať. Inštrukcie (ktoré podstúpim dobrovoľne) som prijal od svojho Otca.“ Toto vyvolalo medzi predstavenými

Židmi hádku. Jedni sa rozhorčovali: „Tento človek sa zbláznil, veď hovorí úplne z cesty! Nemá zmysel Ho ďalej počúvať!“ Ďalší zase namietali: „Blázni nehovoria takéto veci a určite neotvárajú slepým oči!“

22 - 30 **Moje ovce Ma počujú**

Práve sa v Jeruzaleme slávil sviatok Obnovenia Chrámu (zvaný Chanuka, ktorý zvykne začínať na začiatku decembra) a bola zima. Ježiš sa prechádzal po (krytom) nádvorí Chrámu a židovskí predstavení Ho tam obkolesili s netrpezlivou požiadavkou: „Povedz nám to konečne. Dokedy nás budeš naťahovať? Tak si Mesiáš, alebo nie!? Povedz to rovno!“ Ježiš na to: „Už som vám to povedal. Vy Mi však neveríte. Aj dôkazy o Mne máte, zázraky, ktoré robím v Otcovom mene. Ale neveríte, pretože nie ste Moji. Moje ovce Ma totiž počujú. Počúvajú (a poslúchajú) Môj hlas. Dôverne poznám každú jednu z nich a ony idú všade za Mnou. Dávam im večný život a ony nikdy, nikdy nezahynú. V Mojej ruke sú v bezpečí, nik ich odtiaľ nevytrhne. Daroval Mi ich Otec, ktorý je Najväčším (a Najmocnejším) zo všetkých, takže je nemožné kohokoľvek vytrhnúť z Jeho ruky. Ja a Otec sme jedno.“

31 - 42

V tom okamihu chytili napálení predstavení

kamene, ale Ježiš ich konfrontuje: „Tolko dobrého som vám priniesol od Otca, za ktorý z tých zázrakov Ma chcete kameňovať?“ Oni na to: „Nie za dobré, ale za to, že sa rúhaš! Že Ty, obyčajný človek, sa robíš rovným Bohu!“ Ježiš im cituje z Písma: „(Prečo vás to tak vyvádza z miery?) Ved’ v (Starom) Zákone máte (v Žalme 82:6) napísané, ‚Povedal som, že ste bohmi ... ‘. A ak bohmi nazýva ľudí (sudcov Izraela, ktorí reprezentovali Boha), ktorým posielal Svoje slovo, a ono je pevné a nemenné, tak prečo vyčítate Mne, ktorého si Otec (ako jediného) posvätil (oddelil pre tento zámer) a poslal na svet, že sa rúham, ak vravím, že som Boží Syn? Ak by som nerobil to, čo Môj Otec, nemuseli by ste Mi uveriť. No Ja to robím a napriek tomu Mi neveríte. Uverte aspoň zázrakom, ktoré robím. Potom konečne prídete na to, že Otec je skutočne vo Mne a Ja som v Otcovi.“ Vtom Ho znovu chceli chytiť (a zatknúť), ale vykázol im. Odišiel za Jordán (z Jeruzalema späť na vidiek), kde zvykol krstiť Ján a zostal tam. Prichádzalo za Ním mnoho ľudí. Vraveli: „Ján síce zázraky nerobil, ale všetko je presne tak, ako o Ježišovi hovoril.“ A (tam, ďaleko od ruchu mesta) veľa ľudí uverilo v Neho.

KAPITOLA 11

1 – 16 **Lazár z Betánie**

V dedinke Betánia (neďaleko Jeruzalema v Judsku) žil muž s podlomeným zdravím menom Lazár, spolu so svojimi sestrami Máriou a Martou. (Boli Ježišovými veľmi dobrými priateľmi a rád u nich trávil čas.) Jeho sestra Mária (sa stala známou svojim extravagantným uctievaním, keď na Ježišove nohy vyliala (extrémne drahú) voňavú masť a utierala Mu ich vlasmi.

Keď sa jedného dňa však Lazárovi veľmi pohoršilo, sestry posielajú za Ježišom urgentný odkaz: „Pane (rýchlo príd), Tvojmu drahému priateľovi je veľmi zle.“ Ježiš správu dostal, (no ostáva pokojný) a vraví, „Lazár nie je smrteľne chorý, ale stane sa nástrojom Božej (nadprirodzenej moci a) slávy. Slávy, ktorou oslávi Božieho Syna.“ Ježiš mal veľmi rád Lazara, Máriu aj Martu. No ako sa dozvedel o Lazarovom stave, (rozhodol sa počkať a) ostal za Jordánom ešte dva dni. (K tomu ešte deň cesty do Betánie.) Až potom dáva učeníkom pokyn k odchodu: „(Zbalte sa.) Vraciame sa do Judska.“ Učeníci sa Mu snažia dohovoriť: „Učiteľu, nemôžeš tam ísť, veď Ťa tam chcú zabiť!“ Ježiš ich povzbudzuje: „(Nebojte sa.)

Polovicu dňa je svetlo, preto treba chodiť cez deň (v tom Božom čase). Totiž každý, kto uprene hľadá na Svetlo sveta, toho prekážky nezrazia na zem. Ale keď niekto žije a kráča v tme (ide si len po svojom) , potkyna sa kade - tade, lebo nemá svetlo.“ A ešte k tomu dodal: „Lazár, náš dobrý priateľ, zaspal, idem do Judska, aby som ho zobudil.“ Učeníci: „Veď to je výborné, že spí. Rýchlo sa potom uzdraví.“ Ježiš im tým chcel povedať, že Lazár zomrel, no učeníci nečítali medzi riadkami. Tak im to vraví po lopate: „Lazár zomrel. Ale som rád, že sme pri tom neboli, pretože teraz uvidíte niečo, čo ste ešte nevideli a vďaka čomu uveríte. Ale poďme už!“ Tomáš prezývaný Dvojička, jeden z učeníkov, už myslí na najhoršie: „Nuž, Lazár zomrel a zdá sa, že v Judsku podobne skončíme aj my.“

17 – 27 **Nie len v posledný deň, ale dnes**

Konečne dorazili do Betánie. Ježiš zistil, že Lazár je už štyri dni mŕtvy. Betánia bola dedinkou, od Jeruzalema vzdialenou iba také tri kilometre. Preto prišlo aj z mesta mnoho ľudí vyjadriť Marte a Márii úprimnú sústrasť a potešiť ich v tejto veľkej strate. Keď sa Marte dostalo do uší, že sa Ježiš blíži, vybehla z domu a šla Mu oproti. Mária ostala sedieť doma. Ako Marta Ježiša zbadala, rozplakala sa: „Pane,

(prečo si neprišiel,) ak by si tu bol, môj brat by ešte žil. Ale ja aj tak viem, že Tebe Boh neodmietne nič, o čo Ho požiadaš.“ Ježiš ju upokojuje: „(Neboj sa.) Tvoj brat bude žiť.“ Marta s hlbokým povzdychom: „Áno, viem. Viem, že bude vzkriesený v posledný deň.“ Ježiš hľadá na ňu upreným pohľadom: „Marta, to Ja som vzkriesenie. (Nie len v posledný deň, ale dnes.) To Ja som život. Viera vo Mňa je životom aj pre toho, kto zomrie. A človek, ktorý žije v absolútnom spoliehaní sa na Mňa, nezomrie nikdy. Veríš tomu Marta?“ „Áno, Pane, verím. Uverila som, že Ty si Kristus, Boží Syn, (si Ten z prorociev,) ktorý mal prísť na svet.“

28 – 37 **Svojho priateľa nechal zomrieť**

Ako spolu dohovorili, Marta šla za Máriou a šepká jej: „Náš Rabbi je už skoro tu a pýta sa na teba.“ Mária hneď vyskočila a bežala za Ním. Ježiš ostal (čakať na Máriu) na začiatku dedinky, kde sa zhováral s Martou. Kondolenti, čo sa zdržiavali pri Márii v dome, videli, že rýchlo vybehla von. Mysleli, že sa uteká vyplakať ku hrobu, pobrali sa teda všetci za ňou. (Ona však bežala za Ježišom.) Keď Mária uvidela Ježiša, padla k Jeho nohám a plakala: „(Kde si bol, Pane?) Ak by si bol tu, nenechal by si môjho brata zomrieť!“ Ježiš bol hlboko pohnutý obrovským Máriiným smútkom, lebo veľmi

plakala ona aj všetci, čo s ňou prišli. Silné emócie zatriasli Jeho vnútrom. „Kde ste ho pochovali?“, pýta sa. „Pod, Pane, ukážeme Ti. Keď prišli k hrobu, Ježiš sa rozplakal. Židia si vraveli: „Pozrite (ako za ním plače), veľmi ho musel mať rád.“ Iní boli ironickí: „Slepému otvoril oči a Svojho priateľa nechal zomrieť.“

38 – 45 **Uvidíš niečo neuveriteľné**

Ježišovi znovu zovrelo vnútro, ako prichádzal bližšie k hrobu, k jaskyni, ktorej otvor bol zavalený obrovským kameňom. „Odvalte ten kameň,“ dáva pokyn okolostojacim. Marta (vždy praktická a realistická) Ho v obavách prosí: „Pane (nie), veď tam je už štvrtý deň (telo je v rozklade) a bude hrozne páchnuť.“ On jej však pripomína: „Vravel som ti, Marta, že keď budeš veriť, (uvidíš niečo neuveriteľné,) uvidíš Božiu slávu!“ Muži teda odvalili kameň. Ježiš uprel oči na nebesia v modlitbe: „Otče (Môj), ďakujem, že si Ma vypočul, ako Ma vždy vypočuješ. Modlím sa nahlas, nech všetci, čo tu stoja, môžu uveriť, že si Ma poslal Ty.“ Vtom hlasno zvolal (smerom k otvorenému hrobu), až to zadunelo: „LAZÁR, POĎ VON!“ A mŕtvy Lazár (skutočne) vyšiel. Celý od hlavy po päty obviazaný plátnom. Ježiš vraví šokovaným okolostojacim, (ktorí tam stáli ako prikovaní): „Rozviažte ho, nech sa môže hýbať.“

46 – 54 **Musíme konať!**

Táto udalosť spôsobila ohromný zvrat, pretože väčšina tých, čo prišli potešiť Máriu a boli očitými svedkami tohto neuveriteľného zázraku, uverili. Avšak boli aj takí, čo (v Ňom videli obrovské ohrozenie svojich starých tradícií a) všetko hneď vyklopili farizejom. Tí okamžite zvolali veľradu (svoj krízový štáb, aby riešili valiacu sa katastrofu): „Musíme konať! Veď tento človek robí toľko zázrakov, (jeho popularita rastie takým tempom,) že za chvíľu v Neho uveria úplne všetci. (A je po nás. Stratíme svoje duchovné postavenie a vplyv.). Rimania (to celé budú brať ako vzburu a) zničia Chrám aj náš národ.“ Vtedy vstal najvyšší kňaz menom Kaifáš a tieto chaotické konšpirácie ukončil ráznymi slovami: „Neviete nič, vážení! (Zbytočne maľujete čerta na stenu). Musíte si uvedomiť, (že treba konať rýchlo a treba urobiť to,) čo bude najlepšie pre vás. Nech radšej zomrie jeden za ľud, než aby bol zničený celý národ.“ Tieto slová však neboli náhoda. Bolo to prorocké prehlásenie Najvyššieho kňaza toho roku. Že Ježiš zomrie za národ. A nie len za národ, ale zato, aby všetky Božie deti po celom svete spojil v jeden ľud. Bol to práve tento deň, keď sa predstavení oficiálne dohodli, že Ježiša zabijú. Ježiš sa preto už viac nepohyboval na

verejných miestach. Odišiel do odľahlého kraja, smerom k púšti, do mestečka Efraim. (Asi jeden deň cesty od Jeruzalema). A takto v ústraní ostal spolu s učeníkmi nejaký čas.

55 – 57

Keď sa začalo blížiť obdobie osláv Veľkej noci, ľudia z Efraima i okolia sa začali vydávať na cestu do Jeruzalema (o niečo skôr), pretože bolo zvykom sa pred sviatkami očistiť (v Chráme). Očakávalo sa, že príde aj Ježiš a tak sa ľudia zdržiavali v Chrámových priestoroch. Vyzvedali jeden od druhého: „Viete niekto, či príde? Myslíte, že sa tu objaví na sviatky?“ No predstavení už vydali oficiálny zatykač. Kto Ho uvidí, musí to okamžite nahlásiť.

KAPITOLA 12

1 – 11 **Hoden najvyššej hodnoty**

Šesť dní pred Veľkou nocou sa Ježiš vybral (smerom do Jeruzalema) do Betánie, aby znovu navštívil nedávno vzkrieseného Lazára. (Svojho drahého priateľa a jeho sestry.) Rodina teda chystala hostinu. Lazár sedel pri stole spolu s hosťami a Marta nosila jedlo na stôl. (Dom bol plný rušného džavotu, keď tu zrazu všetko stíchlo.) Do miestnosti vošla Mária, ktorá v

dlaniach držala voňavú masť z pravého nardu veľmi vysokej hodnoty. (Masť tak drahú, že by si človek za ňu musel odpracovať jeden celý rok.) Sklonila sa k Ježišovým nohám, vyliala Mu ju na nohy a rozotierala ju (s úžasnou úctou a láskou) svojimi vlasmi. Miestnosť zrazu naplnila nádherná, prenikavá aróma (umocňujúca atmosféru tak nerezervovaného a autentického uctievania). Tento (výnimočný) okamih zrazu prerušil Judáš Iškariotský (Ježišov zradca) svojim (nevhodným) komentárom: „Prečo sme tú masť nemohli radšej predať (a dať na charitu)? Dostali by sme za ňu 300 denárov (aspoň 10 -15 000 eur). Toľkým chudobným by sa pomohlo.“ Žiaľ, on to nepovedal preto, že by mal taký úprimný záujem o chudobných. Práve naopak, Judáš bol zlodejíček, ktorý bol zároveň pokladníkom celej skupiny. Mal na starosti spoločné financie (a neraz si z nich ulial len pre seba). Ježiš však uvádza situáciu späť do správnej perspektívy: „Nechaj Máriu. Tú masť si šetrila na môj pohreb. Veď chudobných máte okolo seba stále. Mňa však nie.“ No netrvalo dlho a okolo domu sa zbehol celý dav. Ľudia sa totiž dopočuli, že Ježiš je v Betánii a boli zvedaví nie len na Neho, ale aj na vzkrieseného Lazára. Z tohto dôvodu sa veľkňazi rozhodli, že bude

najlepšie zabiť aj Lazára. Ved' on bol dôvodom, prečo v Ježiša uverili ďalšie zástupy Židov.

12 – 19 **Vitaj, Kráľ Izraela!**

Jeruzalem bol na sviatky plný a tie masy ľudí, čo ich prišli osláviť, sa dozvedeli, že Ježiš vchádza do Jeruzalema. A tak si natrhali palmové listy a šli Mu oproti. Nahlas kričali a s nadšením Ho vítali: „Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. Vitaj, Kráľ Izraela!“ Ježiš našiel mladé osliatko a posadil sa naň. Presne, ako to opisuje Písmo (v prorockve Starého Zákona): „Neboj sa, dcéra Siona. Pozri, na mladom osliatku prichádza Tvoj Kráľ!“ Uprostred týchto udalostí však učenici vôbec netušili, čo sa vlastne deje. Až keď bol Ježiš oslávený, spätne si uvedomili, že sa im plnili prorockvá priamo pred očami. V dave bolo aj veľa tých, ktorí boli očitými svedkami Lazárovho vzkriesenia a kade chodili, tade o tom hovorili. Takže sa o tom dozvedelo ohromné množstvo ľudí a všetci chceli vidieť Ježiša. Farizeji boli zúfalí, úplne strácali všetku nádej: „Pozrite, (vymklo sa nám to z rúk,) už s tým nemôžeme nič robiť. Celý svet beží za Ním.“

20 – 26 **Komu sa znechutí žiť len pre seba**

Do Jeruzalema na sviatky pricestovali aj Gréci, ktorí sa prišli (do Chrámu) pokloniť Bohu. Stretávajú (tam učeníka) Filipa z Betsaidy z

Galilei a oslovujú ho s prosbou: „Veľmi radi by sme videli Ježiša. (Pomôžeš nám, prosím)?“ Filip šiel teda za Ondrejom a spolu priniesli správu Ježišovi. No (uvedomujúc si, že toto sú Jeho posledné hodiny na zemi,) Ježiš ich upozorňuje: „Už je čas, priatelia. (Prišla Moja hodina.) Syn človeka bude oslávený. Poviem vám pravdu a nemenný princíp. Kým nebude pšeničné semienko zasadené do zeme, aby tam odumrelo, ostane navždy len malinkým semiačkom. Ale ak umrie, (vyrastie z neho nová rastlina, nový život a ten) prinesie obrovskú úrodu. Kto miluje svoj život, (svoj komfort a prioritou sú mu len jeho záujmy, aj tak skôr či neskôr zomrie a) stratí ho navždy. Ale naopak, komu sa znechutí žiť len pre seba (a nad svoje záujmy postaví Božie kráľovstvo), získa tým život, ktorý nikdy, nikdy nekončí. Slúžiť Mi znamená nasledovať Môj príklad a kráčať v Mojich šľapajach. Kto Mi bude oddaný, bude žiť v Mojej bezprostrednej blízkosti. A za svoj život venovaný Mne, dostane úctu aj od Otca.“

27 – 36

(Ježiš pokračuje. Vie, že prichádza najtemnejšia chvíľa.) „Je mi veľmi ťažko teraz, priatelia. Moje vnútro sa chveje (ako rozbúrené more). Ale mám sa vzdať? Mám prosiť Otca, nech touto hrôzou nemusím prejsť? Ale veď práve kvôli

tomu, čo nasleduje, som prišiel. Otče, (urob teda všetko, čo treba a) osláv Svoje meno!" A v tom okamihu zaznel mohutný hlas priamo z neba: „Oslávil som a ešte oslávim!" Ľudia stáli okolo a prekvapene sa obzerali: „Asi zahrmelo." Druhí zas: „Ale nie, to bol určite anjel." Ježiš im vraví: „Zaznelo to pre vás. Nie pre Mňa. Práve teraz sa rozhodlo o svete a bol vydaný verdikt, že knieža tohto sveta (Satan) bude zvrhnutý. A Ja budem vyzdvihnutý a pritiahnem si všetkých ľudí k Sebe. (Kríž prinesie spásu celému svetu, nie len Izraelu.)" Ježiš sa snažil poukázať na to, akou smrťou zomrie. Ľudia však znovu úplne neporozumeli: „To hovoríš o smrti? Nehovorí náhodou Mojžiš, že Mesiáš bude žiť naveky? Čo tým myslíš, že Syn človeka bude vyzdvihnutý? A kto je vlastne ten Syn človeka?" Ježiš to uzatvára slovami: „Už len chvíľu bude Svetlo medzi vami. Učte sa, ako máte žiť, kým vám svietim. Aby vás nevykoľajila tma (ktorá prichádza). Lebo kto kráča v tme, nevie, kam ide. Ešte je Svetlo s vami, tak verte a dôverujte Svetlu, nech sa stanete deťmi Svetla." Boli to posledné slová, ktoré im povedal. Potom sa vytratil z davu preč, aby Ho nenašli.

37- 50 **Nespolahlivé davy**

Hoci Ježiš urobil pred davmi nespočetne veľa zázrakov, (v skutočnosti) neuverili v Neho.

Slová proroka Izaiáša sa práve naplnili: „Pane, kto uveril tomu, čo sme kázali? Kto rozpoznať, (že to bol Boh,) že to urobila mocná Božia ruka?“ Aj inde Izaiáš prorokuje o ich neviere (a jej následkoch): „Spravil ich oči slepé, srdcia tvrdé, aby očami nevideli a srdcom nepochopili. A neobrátili sa, nech ich môžem uzdraviť.“ Tento Izaiáš (jeden z najväčších Izraelských prorokov, ktorý žil 700 rokov pred Ježišom) vyslovil tieto slová vtedy, keď uzerel záblesk Mesiášovej slávy. A prorokoval o Ňom. Napriek tomu však, (že na vieru davov sa nedalo spoľahnúť) v Ježiša uverilo mnoho vplyvných ľudí. Lenže ani oni nemali tú odvahu priznať sa farizejom a duchovným predstaveným. Vylúčili by ich totiž zo synagógy (a tým aj z váženej spoločnosti). Viac im záležalo na tom, čo si o nich myslia ľudia, než na tom, ako by svojim životom mohli osláviť Boha. Ježiš však ohľadom toho jasne prehlásil: „Kto verí vo Mňa, verí v Boha, ktorý Ma poslal. Kto vidí Mňa, vidí Boha, ktorý Ma poslal. Na svet som prišiel ako Svetlo, aby nik, kto Mi zverí Svoj život, neostal v temnote (v hriechu a stratený). Kto Ma počúva, ale aj tak si žije po svojom, nesúdim ho. Mojim poslaním je záchrana sveta, nie jeho (zničenie a) súd. Človek, ktorému je jedno, čo hovorím, už má

určeného svojho sudcu. Moje Slovo bude totiž (štandardom, ono bude tým) sudcom, podľa ktorého sa bude súdiť všetko v posledný deň. Moje Slovo (to všetko, čo som vás vyučoval) nebolo iba niečo zo Mňa, ale z Môjho Otca, ktorý Ma sem poslal. Od Neho som dostal presné inštrukcie ohľadom toho, čo všetko vám mám povedať (a naučiť vás). A Ja viem, že Jeho inštrukcie sú život. Sú životom večným skrz naskrz. A Ja vám odslova doslova prinášam slová Môjho Otca.“

KAPITOLA 13

1 – 11 **Posledná večera**

Bol štvrtok. Tesne pred Veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že prichádza Jeho čas a čoskoro pôjde späť k Otcovi. Veľmi miloval Svojich priateľov, ktorých mal okolo Seba a naplno im prejavoval Svoju lásku až do posledného okamihu. Aj pri (poslednej) spoločnej večeri Ježiš vedel o Judášovej zrade, ktorú mu diabol vnukol a zároveň si plne uvedomoval, že Boh úplne všetko vložil do Jeho rúk (mohol urobiť čokoľvek, no On sa rozhodol bezhranične milovať). Vedel, že odchádza k Bohu, od ktorého prišiel. (Posledná večera boli posledné vrúcne chvíle strávené spolu, ako

rodina.) Potom keď už bolo po večeri, Ježiš vstal od stola. Vyzliekol si plášť a okolo pása si uviazal zásteru. (Učeníci prekvapene sledovali, čo sa chystá urobiť.) Šiel si ešte po lavórik a naliať do neho vodu. Potom sa sklonil a začal každému z učeníkov umývať nohy. Svojou zásterou im ich vyutieral do sucha. (Učeníci boli v rozpakoch, že sa Učiteľ a Majster dotýka ich špinavých nôh.) Šimon Peter sa už neovládal: „Pane, Ty mi určite nebudeš umývať nohy!“ Ježiš s láskou: „Peter, viem, že ti to možno nedáva zmysel. (Ale iba Mi dôveruj.) Neskôr pochopíš, čo práve teraz robím.“ Peter je neodbytný (ako vždy): „Nie Pane! Moje (špinavé) nohy nikdy!“ Ježiš mu vraví: „Ak ti neumyjem nohy, Peter, (ak neprijmeš Môj spôsob), nemôžeme spolu pokračovať. (Nestaneš sa súčasťou toho, čo robím.)“ „Aha, tak potom nielen nohy, Pane, ale od hlavy po päty ma umy,“ vyhrkne (horkokrvný) Peter (a preskakuje z jedného extrému do druhého). Ježiš Mu však trpezlivo vysvetľuje: „Ten, kto sa okúpал, (kto vierou prijal odpustenie hriechov a kráča za Mnou,) úplne stačí, ak si umyje iba nohy. (Tie sa najviac zablatia týmto svetom). Vy ste ale čistí. No nie všetci.“ Povedal to, pretože presne vedel, kto Ho zradí.

12 – 21 **Učiteľ a Pán umýva nohy**

Po tom, ako im všetkým (aj Judášovi) umyl nohy, obliekol si naspäť Svoj plášť a sadol si späť za stôl. A vysvetľuje: „Pochopili ste, prečo som to urobil? Nazývate Ma svojim Učiteľom a Pánom. A je to tak, Ním som. Preto (nech vám navždy ostane v srdci tento obraz, že) ak váš Učiteľ a Pán umýva vaše nohy, vy robte jeden druhému presne to isté. Prakticky som vám ukázal, ako sa pokoriť, ako sa správať jeden k druhému. Pretože jedna vec je nemenná (a tento princíp nemôžete otočiť): služobník nie je väčší než jeho pán a ani vyslanec nemôže byť viac (ani chcieť viac privilégií), ako ten (prezident, či kráľ), čo ho vysielal. (Kto Ma skutočne považuje za Pána, bude definovaný pokorou a láskou - Mojim spôsobom zaobchádzania s ľuďmi.) Ak tomuto pochopíte a podľa toho budete žiť vo svojich vzťahoch, budete šťastní (a Otec bude na vás hrdý). No neplatí to o všetkých. Ja si poznám tých, čo som si vyvolil, ale rovnako sa splní proroctvo, že: ‚Ten, čo jedol môj chlieb, sa obrátil proti mne.‘ (Pri Mojom stole sedí aj Môj nepriateľ.) Hovorím vám tieto veci dopredu. Čoskoro ich budete zažívať na vlastnej koži, tak nech uveríte, že Ja som (Mesiáš). A ešte niečo vám (dopredu) poviem, s čím si môžete byť istí. Verte Mi, (stanete sa Mojimi vyslancami a)

ten, kto prijme (vás a) kohokoľvek, koho posielam, je to akoby prijal priamo Mňa a zároveň aj Môjho Otca, ktorý Ma poslal.“

21 – 30 **Judáš**

Zrazu Ježišovi zovrelo srdce: „Musím vám, ale povedať pravdu. Jeden z vás Ma zradí.“ Učeníkov to rozrušilo, neverili vlastným ušiam, pretože si nevedeli ani len predstaviť, koho tým môže myslieť. Peter kývne hlavou na učeníka, čo sedel priamo pri Ježišovi, nech zistí, o kom to hovorí. Učeník, ktorého Ježiš vrúcne miloval, sa teda privinul k Jeho hrudi a pýta sa: „Pane, povieš mi prosím, kto je ten zradca?“ Ježiš na to: „Sleduj, komu podám namočený kúsok chleba.“ Ježiš namočil chlieb do bylinkového oleja a podal ho Judášovi, synovi Šimona Iškariotského. V okamihu, ako si Judáš vzal chlieb, satan vošiel do jeho vnútra. Ježiš Mu pozrie priamo do očí: „Bež. A to, čo robíš, urob rýchlo.“ Ostatní však netušili, o čom Ježiš hovorí. Keďže mal Judáš na starosti spoločné financie, mysleli si, že ho posiela nakúpiť na sviatky, čo treba, alebo rozdať niečo chudobným. Judáš si teda vzal ten kúsok chleba, vstal a vytratil sa v tme. Vonku už bola noc.

31 – 35 **Ako milujem Ja vás**

Keď Judáš odišiel, Ježiš hovorí učeníkom (ktorí sedeli okolo stola): „Je to tu, priatelia Moji. Prišiel čas, aby bol oslávený Syn človeka a v ňom bude oslávený aj Boh sám. Môj čas vypršal, ostaneme spolu už len chvíľku, deti Moje. Budete sa Ma snažiť nájsť. Ale pamätáte si, keď som Židom vravel, že sa za Mnou nedá ísť? Hoci Ma budete hľadať. (No chcem vám povedať Moje inštrukcie pre váš nový spôsob života.) Mám pre vás nové prikázanie:

“MILUJTE SA NAVZÁJOM,
AKO SOM VÁS MILOVAL JA.

Tento druh lásky vás bude definovať a všetci práve podľa toho rozoznajú, že ste Moji učeníci. Keď budete takouto (nesebeckou a obetavou) láskou milovať jeden druhého.”

36 – 38

„Kam odchádzaš, Pane?,” pýta sa rozrušený Šimon Peter. Ježiš Mu vysvetľuje: „Peter, teraz nemôžeš za Mnou ísť. Ale neskôr pôjdeš.” Táto odpoveď Petrovi nestačí: „Ale prečo nemôžem ísť aj ja? Veď aj život dám za Teba!” Ježiš pozrie na neho: „Vravíš, že dáš za Mňa život? No vieš, ako to naozaj bude? Kohút dnes ráno ani zaspievať nestihne, ale ty Ma stihneš trikrát zapieť.”

KAPITOLA 14

1 – 14 **Náš spoločný domov**

„Ale nezačnite panikáriť aj keď prichádza temná hodina, nenechajte, aby zmätok a strach strhol vašu dušu! Absolútne dôverujte Bohu a celým srdcom sa spoliehajte na Mňa. (Keď vám nič nebude dávať zmysel, myslite na to, kam skutočne patríte.) Pretože v dome Môjho Otca je váš skutočný domov. Tam sú tie nádherné miesta, kde budete bývať. Hovorím vám, ako to je. A práve teraz odchádzam, aby som nám pripravil náš spoločný domov. Pôjdem, všetko prichystám a potom sa vrátim a vezmem si vás k Sebe. Aby sme boli spolu už navždy. Ved' viete, kam idem. Aj cestu domov poznáte.“ Tomášovi to nijak nejde do hlavy: „Pane, ved' my nemáme ani potuchy o tom, kam Ty ideš. A cestu? Odkiaľ máme poznať cestu?“ Ježiš pozrie na Tomáša: „Tomáš, to Ja som tá Cesta a som Pravda a som Život. K Otcovi žiadna iná cesta nevedie. Prísť k Nemu je možné iba skrze Mňa. Poznať Mňa znamená poznať Otca. Aj vy Ho už poznáte, dokonca ste Ho aj videli.“ Filip do toho skočí: „Áno, nám stačí vidieť Otca. Ukáž nám Ho. (A budeme mať konečne dušu na mieste).“ Ježiš vrúcne: „Filip! Toľko času som s

s vami strávil a Ty si Ma nespoznal? Vidieť Mňa znamená vidieť Otca. Čo Ma nevidíš? Neveríš, že Ja som v Otcovi a On je vo Mne? To všetko, čo vás učím, čo vám hovorím, nie je zo Mňa, ale z Otca, ktorý vo Mne žije a pracuje. Tvorí Svoje dielo. Uverte konečne skutočnosti, že s Otcom žijeme jeden v druhom. Ak už pre nič iné, tak uverte aspoň vďaka zázrakom, ktoré ste videli. Lebo pravda je taká, a na to sa môžete spoľahnúť, že kto vo Mňa naozaj verí, bude robiť podobné veci, dokonca aj väčšie, lebo Ja už odchádzam k Otcovi. No urobím všetko, o čo budete prosiť v Mojom mene (v súlade s Mojim charakterom a zámermi). Nech je Otec oslávený v Synovi. O čo Ma budete prosiť v Mojom mene, v zhode so Mnou a Mojou vôľou, Ja to zariadim.“

15 – 17 Rovnako blízky Priateľ a Pomocník

Ak Ma naozaj milujete, budete sa riadiť Mojimi prikázaniami (a svoj život postavíte na tom, čo hovorím). A Ja poprosím Otca, ktorý vám daruje rovnako blízkeho Priateľa a Pomocníka (ktorý bude vašim osobným Poradcom, Tešiteľom, Povzbudzovateľom, Mentorom, Ochrancam, bude sa vás zastávať) a bude s vami až na veky. Je to Duch Svätý, ktorý je Duchom pravdy. Ľudia vo svete Ho však nie sú schopní prijať,

pretože je neviditeľný (nedá sa skúmať, chytiť), nevedia Ho rozpoznať, ani pochopiť. Ale vy už Ducha Svätého poznáte, pretože je bez prestávky priamo pri vás a bude aj vo vás.

18 – 26. **Nenechávam vás tu opustených**

Nenechávam vás tu opustených ako sirotu. Nebojte sa, Ja sa k vám vrátim. Ale ľudia zo sveta Ma neuvidia, no vy áno, pretože som živý a aj vy budete skutočne žiť. V ten deň, keď Ma znovu uvidíte, uvedomíte si tú úžasnú realitu nášho vzájomného prepojenia, že Ja som v Otcovi, vy ste vo Mne a Ja som vo vás. Totiž milovať Ma znamená votkať Moje prikázania do každého vlákna svojho života. Kto Ma takto miluje, jeho lásku bude Môj Otec vrúcne opätovať, Ja ho tiež zahrniem Svojou láskou a ukážem mu, kým Som. (Budem jeho realitou).“ „Pane, ale prečo sa chceš zjaviť iba nám a nie svetu?“, pýta sa ho Judáš (nie ten Iškariotský). Ježiš mu vysvetľuje: „Vieš, (nedá sa, aby bolo jedno bez druhého, no svet tieto veci nechápe, že) láska ku Mne musí byť priamo napojená na životný štýl človeka. Žiť podľa toho, čo som vás učil. To je spúšťačom pre Otcovu lásku. No a potom život takéhoto človeka sa stáva našim domovom. (Miestom, kde bývame, pracujeme, milujeme, tvoríme.) Miestom neprestajnej Otcovej i Mojej prítomnosti. Na druhej strane

však, život žitý podľa vlastných predstáv a pravidiel nemá so Mnou ani s Mojou láskou nič spoločné. Uvedomte si, že toto nie sú Moje nápady, ale slová priamo od Otca, ktorý Ma k vám poslal. Preto som chcel stihnúť s vami hovoriť o týchto veciach, ešte kým sme spolu. A váš drahý Priateľ, Duch Svätý, ktorého vám Otec pošle v Mojom mene, On vás bude vyučovať všetkému (čo potrebujete vedieť) a pripomenie vám všetky Moje slová.”

27 – 31 **Môj šalom**

„Uvoľňujem do vašich životov Svoj pokoj. Dávam vám Môj pokoj, ktorý je iný, ako (ten nestály, klamlivý, takzvaný) pokoj tohto sveta. Vezmite si Môj šalom. (Moju úplnosť, spokojnosť, vnútorný pokoj, ktorý vychádza zo Mňa). Aby ste nemali strach, stres ani úzkosť. Aj keď ste Ma počuli hovoriť o odchode, no (nemusíte sa báť, lebo ved) Ja sa vrátim. Ak Ma milujete, buďte z toho nadšení, veď idem domov. K Otcovi. (On je ten Naj!) Väčší ako Ja. Preto vám to všetko hovorím dopredu, aby ste uverili, keď sa to bude diať. Avšak stihnem povedať už len málo, lebo vládca tohto sveta (Satan) je za dverami. No nado mnou žiadnu moc nemá. Udalosti, ktoré prídu, sa budú diať preto, aby ľudia vo svete spoznali, že milujem Otca a robím všetko, čo Mi kázal. Ale teraz musíme odtiaľto odísť. Postavte sa, ideme preč.” (Všetci odišli, no Ježiš ich ďalej povzbudzoval, aby ostávali vo vzťahu s Ním.)

KAPITOLA 15

1 – 8 Vy ste Moje vetvičky

„Ja som ten Pravý vinič. (Jediný zdroj skutočného života). A Môj Otec je vinohradník (ktorý sa stará o zdravie, rast a produkciu). Odstriháva každú jalovú vetvu, ktorá zo Mňa vyrastá, no je bez hrozna. A vetvičky, na ktorých ovocie rastie, tiež pravidelne skracuje a čistí, aby rodili viac. Vy ste Moje vetvičky a ste čistí, ostrihaní Mojim slovom, ktoré som vás vyučoval. Preto neprestávajú byť so Mnou spojení, aby Môj život mohol do vás prúdiť. Veď ako môže sama vetva rodiť hrozno len tak? Bez toho, aby bola na viniči? Rovnako ani vy nedokážete prinášať úrodu (nedokážete robiť to, čo má skutočný a večný zmysel) bez nepretržitého vzťahu so Mnou. Ja som váš vinič a vy ste Moje vetvy. Neustála interakcia so Mnou, zostávanie a prebývanie vo Mne, iba to je zdrojom ohromnej úrody. Avšak bezo Mňa je výsledok akejkoľvek vlastnej snahy vždy len nula. Človek, ktorého zdrojom života (to, čo ho vyživuje a poháňa,) je niečo iné, ako vzťah so Mnou, tak ten je ako vyschnutý konár, hodený na zemi. Takéto suché konáre sa potom zbierajú a hádzu na oheň. Na druhej strane, ak sa venujete tomu, aby sme mali spolu živé

prepojenie a vzťah, a tiež tomu, aby vás Moje slová denne navigovali (určovali, kým ste a čo robíte), vtedy si proste, čo máte na srdci a dostanete to. Totiž, ak je vo vašom živote veľa ovocia (čiže váš charakter i výsledok vašej práce sa odrážajú vo večnosti), prináša to úctu a slávu Môjmu Otcovi a ste v skutku Mojimi učeníkmi.

9 – 17 Dal som vám poslanie

Veľmi som si vás zamiloval. Tak obrovskou láskou, akou Ma miluje Môj Otec. Preto nech je táto Moja láska (náručou, z ktorej nikdy neodchádzate,) miestom, kde žijete, ostávate (a kde čerpáte svoju hodnotu). Pokyny Môjho Otca a Jeho láska boli Môj život, tak Moje prikázania a Moja láska nech sú ten váš. Učím vás tieto princípy, aby ste boli plní nadšenia a radosti, ktorej zdrojom som Ja, nech ste skutočne šťastní nezávisle od okolností. A Mojim prikázaním je, aby ste sa milovali, ako som vás miloval Ja. Môže vôbec existovať vyššia forma lásky než je tá, ktorá obetuje svoj život za blízkych? Vy ste Moji blízki. Ste Moji priatelia, keď sa riadite Mojimi prikázaniami, tým všetkým, čo som vás naučil. Nevolám vás už sluhami, pretože sluha nevidí do toho, čo robí pán. No volám vás priateľmi, lebo som vás zasvätil do všetkého, čo som počul od Otca.

Nie vy ste si Ma vybrali, ale Ja som si vyvolil vás a dal vám poslanie: aby ste niesli ovocie, čo ostane až do večnosti. A Otec vám k tomuto cieľu dá všetko, o čo Ho budete prosiť. (Bez skutočnej lásky to však nepôjde.) Preto (nie navrhujem, ale) prikazujem: "Milujte jeden druhého!"

18 – 27 **Nečakajte lepšie zaobchádzanie**

(Milujte sa, lebo pochopenie vo svete nenájdete.) Od ľudí zo sveta budete zažívať aj odmietnutie a nenávisť. Vtedy ale myslite na to, že Mňa nenávideli ešte skôr. Ak by ste žili princípmi, ktorými žije svet, miloval by vás ako svojich. Lenže vy tam nepatríte. Ja som si vás práve z tohto sveta (oddelil a) povolal. Preto vás nenávidí. Ale vždy keď budete prežívať ťažké chvíle, tak si spomeňte na Moje slová, že sluha nie je väčší než jeho pán. (Nečakajte lepšie zaobchádzanie.) Keď prenasledovali Mňa, rátajte s tým, že budú aj vás. Na druhej strane, ak boli ľudia, čo si vzali Moje slová k srdcu, počúvnu aj vaše. No budú aj takí, čo sa budú snažiť robiť proti vám všetko možné kvôli Môjmu menu. Pretože nepoznajú Boha, ktorý Ma poslal. Ak by som neprišiel a všetko im nevysvetľoval, nerátala by sa im ich vina. Ale teraz sa nemôžu vyhovoriť, že nevedeli. Ak nenávidia Mňa, nenávidia aj Môjho Otca. Ak by

na vlastné oči nevideli zázraky, aké ešte nikdy nikto nerobil, nemali by hriech (že Ma nenávidia). Lenže oni videli a aj tak nenávideli. Mňa aj Môjho Otca. Tým sa naplnilo ďalšie proroctvo zo Starého zákona: Nenávideli ma bez príčiny. (Ale nebojte sa, neostanete sami.) Pošlem vám (vzácneho) Priateľa (ktorý vám bude radiť, pomáhať, viesť vás), Ducha pravdy, priamo od Otca a Ja budem Jeho ústrednou témou. Budem aj vašou témou a ponesiete ľuďom posolstvo o Mne, lebo sme v tom spolu od začiatku.“

KAPITOLA 16

1 – 4 **Môj odchod je pre vás skutočne lepší**

„Hovorím vám vopred o všetkých týchto veciach, nech vás to nevykoľají (a nespôsobí duchovný zmätok, dokonca odpadnutie, keď to príde). Pretože vás budú vyhadzovať zo synagóg, dokonca také kruté časy nastanú, keď si ľudia budú myslieť, že vašou likvidáciou slúžia Bohu. Lenže oni netušia, kým Boh Otec naozaj je a ani Mňa nepoznajú, preto budú na vás páchať toľko zla. Hovorím vám to dopredu, nech sa vaša myseľ môže opierať o Moje slová, keď to príde (že Ja o tom všetkom viem, len Mi dôverujte).

5 – 15

Nepovedal som vám hneď na začiatku všetko (naraz, čo sa bude diať), lebo som bol s vami. No teraz odchádzam k Otcovi. Ale vy ste úplne zosmutneli. (Prečo ste tak stíchli?) Tak vás veľmi vzali tie Moje slová? Už sa ani nepýtate, kam idem. Ale Ja (vás nechcem zarmútiť, ale práve naopak) chcem, aby ste pochopili pravdu, že Môj odchod je pre vás skutočne lepší! Pretože, ak by som tu ostal (v tomto obmedzenom tele), neprišiel by váš vzácny Priateľ (Duch Svätý, ktorý bude s vami úplne všade). Hneď, keď odídem, tak Ho k vám pošlem. On príde a odhalí svetu (tri duchovné skutočnosti, že) v akom hriešnom stave sa nachádza, čo to znamená spravodlivosť a čo je súd. Hriech svetu ostáva, pretože neveril vo Mňa (odmieta Božiu ponúknutú záchranu). Spravodlivosť (to najlepšie a správne pre vás) spočíva v tom, že Ja pôjdem domov k Otcovi a vy ma už (v tele) neuvidíte. (Naše prepojenie bude však lepšie, lebo bude v Duchu.) No a súd - ten ultimátny Boží verdikt je, že Satan - vládca tohto sveta to už má zrátané. (Jeho koniec je pripravený.) Toľko by som vám ešte povedal (o týchto duchovných záležitostiach), no nezvládli by ste to. (Je to teraz na vás príliš veľa.) Ale (to nevadí, lebo k vám čoskoro) príde Svätý Duch, Duch pravdy. On bude vašim Mentorom a

Sprievodcom do každej duchovnej pravdy (a Božej reality). Nebude učiť (ani pracovať) nezávisle od Seba, ale bude prinášať slová priamo z Božích úst. A vopred vám povie, čo sa bude diať v budúcnosti. Duch Svätý bude upriamovať pozornosť, úctu a slávu smerom na Mňa. Odo Mňa si vezme a vám to podá (zrozumiteľným spôsobom). Všetko, čo patrí Otcovi, patrí zároveň i Mne, preto vám to hovorím, (aby ste si aspoň trochu vedeli predstaviť, z akého obrovského bohatstva vám Duch Svätý bude rozdávať, keď) odo Mňa vezme a prinesie vám.

16 – 24 V okamihu sa rozplynú všetky otázky
 „Chvíľočku sa neuvidíme a potom, o chvíľočku, sa zas stretneme.“ Učeníci boli znovu v rozpakoch. Tieto slová vyvolali medzi nimi vlnu otázok. Niektorí si medzi sebou šepkali popod fúzy: „Čo tým myslí, že sa chvíľu nevidíme a potom sa uvidíme? A že ide k Otcovi? Koľko bude trvať tá chvíľka? Nevieme tomu nájsť žiadnu hlavu ani päť.“ Ježiš si všimol ich zmätené otázky (ktoré sa nemali odvahu opýtať): „Lámete si hlavu nad tým, že ako dlho bude vlastne trvať, kým budeme zas spolu? (Poviem vám na rovinu.) Situácia bude taká a s tým rátajte, že pre vás tá chvíľa bude ohromne zdrvivúca a budete horko plakať. No svet

okolo vás bude oslavovať. Uprostred vášho veľkého žiaľu však príde veľký zvrät, z ktorého budete zrazu šťastím bez seba. Ako keď žena v bolestiach porodí bábätko. Keď je už dieťaťko na svete, v momente zabudne na všetku bolesť. Síce teraz máte smutné pohľady, ale nebojte sa, Moji drahí, čoskoro sa vidíme a to bude taká radosť, ktorú už nič na svete neprekoná. V tom okamihu sa rozplynú všetky otázky. Áno, a bude to tak, že vaše prosby, s ktorými sa obrátite na Otca v Mojom mene, budú vypočuté. Takýmto spôsobom ste sa ešte nemodlili. Neprosili ste v Mojom mene. Tak začnite a neprestávajte prosiť v Mojom mene, aby ste naplno a zažívali tú nevypáchajúcu radosť (nezávislú od okolností, ale pevne zakotvenú vo Mne).“

25 – 33 **Vo svete budete mať ťažkosti**

„Často som vám duchovné veci vysvetľoval v ilustráciách a metaforách, ale blíži sa deň, keď už viac nebudem používať obrazy, ale o Otcovi vám budem hovoriť na rovinu. A vy budete mať k Nemu priamy prístup a v Mojom mene pôjdete so svojimi prosbami priamo k Nemu. Nebude to len o tom, že Ja prosím Otca za vás. Veď náruč Otcovej lásky je pre vás dokorán otvorená, pretože ste Ma milovali a uverili ste, že pochádzam priamo od Neho. Prišiel som od

Otca k ľuďom a teraz odchádzam k Otcovi domov.“ Učeníkom to začalo dochádzať: „Áno už to chápeme. Vysvetľuješ otvorene, bez obrazov. Uvedomili sme si, že Tvoje vedomosti a poznanie presahujú absolútne všetko o čom my nemáme ani len potuchy, preto už nebudeš musieť znášať tieto naše nechápavé otázky. Veríme, že si Boží!“ Ježiš smutne na to: „V tejto chvíli veríte, ale v tej ďalšej už budete všetci utekať preč a necháte Ma tu samého. No Ja nie som sám, Môj Otec je stále so Mnou. Dôvod, prečo som vás učil aj predpovedal o ťažkostiach bol, aby ste neustále nachádzali svoj pokoj vo Mne (nie v tom, čo sa bude diať okolo). V tomto svete budete mať ešte veľa ťažkých chvíľ, ale hore hlavu, lebo Ja som absolútny Víťaz! To Ja som porazil svet!“

KAPITOLA 17

1 - 5

Modlitba za všetky generácie učeníkov

Ježiš dohovoril tieto posledné slová a potom pozrel hore do neba: „Otče, prišla Moja chvíľa. Osláv Svojho Syna, aby si bol oslávený Ty. Dal si Synovi vládu a autoritu nad celým ľudstvom, aby daroval večný život každému, koho si Mu

zveril. A tým večným životom je dôverne poznať to, kým skutočne si - jediný pravý Boh a kým som Ja - Tebou poslaný Ježiš Kristus. Oslávil som Ťa medzi ľuďmi tým, že som urobil všetko, čo som mal. Osláv teraz Ty Mňa spolu s Tebou Otče, tou slávou a majestátom, čo som mal u Teba ešte skôr, ako existoval tento svet.

6 – 12 **Jednotu, akú máme Ja a Ty**

Odhalil som Tvoje meno (Tvoju identitu, Tvoj charakter) každému, koho si Mi vo svete zveril. Patrili Tebe a Ty si ich daroval Mne. A oni si vzali k srdcu Tvoje Slovo. Dnes vedia bez pochyb, že to všetko čo som mal, čo si Mi dal, bolo skutočne od Teba. Dával si Mi slová a Ja som ich vyučoval. Oni ich zobrali vážne a tak spoznali pravdu, že som Tvoj, Tebou poslaný. Preto práve za nich Ťa teraz prosím. Nie za svet, čo Ťa odmieta, ale za tých, ktorých si Mi zveril, pretože Ti patria. My však máme všetko spoločné, čo je Moje je Tvoje a Tvoje je Moje. A práve skrze ich životy som oslávený (som viditeľný). No odteraz pre svet už viditeľný nebudem. Oni však áno. Ja idem domov. Otče Svätý prosím, tých, čo si Mi zveril, ochraňuj vo Svojom mene, ktoré si Mi dal (ako v pevnej hradbe Svojej moci a prítomnosti). Aby mali medzi sebou takú jednotu, akú máme Ja a Ty. Kým som bol tu s nimi, Ja som ich chránil v

Tvojom mene (Tvojou mocou a autoritou). Strážil som, aby sa nik z nich nestratil. Okrem toho jedného syna skazy, ktorý naplnil proroctvo.

13 – 19 **Nepatria svetu**

V tejto chvíli odchádzam k Tebe. Ale kým som ešte tu, chcem, aby počuli Moje slová, (aby neboli smutní, ale aby) zažívali Moju radosť. Nech tá zaplaví celé ich srdce. Kvôli pravde, ktorú som ich vyučoval, ich dnes nenávidí (celý) svet. Pretože ani oni a ani Ja do neho nepatríme. (Nepatríme do jeho systému hodnôt a fungovania). Neprosím však o to, aby si ich z toho systému sveta vytrhol, ale aby si chránil a strážil (ich srdcia) pred nástrahami toho zlého. Oni už neplnia požiadavky svojej kultúry a doby, nepatria svetu, ako ani Ja. Posväť ich v pravde (očisti a oddel' pre Svoje zámery). A tou jedinou Pravdou je Tvoje Slovo. Ako si Mi Ty zveril misiu a poslal Ma s ňou do sveta, rovnako teraz Ja posielam ich. Posväcujem sa za nich (oddeľujem sa pre Boží najvyšší zámer), aby boli aj oni posvätení (oddelení a očistení) pravdou.

20 – 23

A nemodlím sa iba za túto generáciu učeníkov, ale za všetkých po nich, ktorí vo Mňa uveria skrze ich poslanstvo. Prosím, aby oni všetci boli

jedno (žijúc v harmónii lásky a pravdy pre jedno spoločné poslanie), ako sme Ja a Ty Otče spolu jedno. Nech sú jedno srdce a jedna myseľ s Nami. Aby ľudia uverili, že si Ma poslal (pre ich záchranu). Daroval si Mi slávu (schopnosť odrážať Teba) a Ja som ju daroval im, aby (odrážali Tvoj charakter, ktorý ich uschopňuje k tomu, aby) boli jedno, ako My sme jedno. Ja budem prítomný v nich, ako si Ty prítomný vo Mne, nech je ich jednota dokonalá. A aby sa stala hmatateľným dôkazom pre svet, že Ty si Ma poslal (kvôli nim) a že ich miluješ tak veľmi, ako miluješ Mňa.

24 – 26

Otče, túžim po tom, aby všetci, ktorých si Mi zveril, žili so Mnou v Mojej prítomnosti. Aby videli Moju slávu a majestát, ktorý si Mi dal, lebo si Ma miloval ešte predtým, ako si rozprestrel galaxie. Spravodlivý Otče, tento svet Ťa nespoznal ani neuznal. No Ja som Ťa poznal vždy a títo veriaci vedia, že si Ma poslal Ty. Dal som im poznať Tvoje meno (kým Si) a budem im Ho ďalej dávať poznávať, aby láska, ktorou Ma miluješ, bola v nich. Ako v nich žijem Ja.

KAPITOLA 18

1 – 11 **Oblíbené místo**

Po tejto modlitbe Ježiš aj učeníci vyšli von do neďalekej záhrady za potok Kidron. Bolo to ich obľúbené miesto, ktoré aj zradca Judáš poznal veľmi dobre, pretože tam Ježiš a učeníci často trávili spolu čas. A práve tam Judáš navigoval vojakov, ako aj sluhov napojených na veľkňazov a farizejov (náboženskú políciu). Mali so sebou fakle a zbrane (ako na nejakého zločinca). Ježiš však presne poznal udalosti, ktoré budú nasledovať, preto im vyšiel naproti. A ako prvý sa ich pýta: „Pre koho idete?“ Odpovedajú Mu: „Pre Ježiša Nazaretského.“ „Ja som to,“ vraví im. Zradca Judáš tam medzi nimi stál tiež, no akonáhle Ježiš povedal: „Ja som to“, všetci ustúpili dozadu a popadali na zem. Ježiš sa ich znova pýta: „Koho teda hľadáte?“ „Ježiša Nazaretského,“ odpovedajú. Ježiš priamo: „Už som vám povedal, že som to Ja. Hľadáte Mňa. Preto ostatných nechajte tak. Nech odídu.“ Aj v týchto chvíľach sa naplňalo proroctvo: „Z tých, ktorých si Mi zveril, som nestratil ani jedného.“ Ale vtom (si už aj učeníci všimli, že sa niečo deje, hoci nevedeli presne čo, zrazu) sa iniciatívy chopil (horkokrvný) Peter. Vytiahol

meč a jednému z veľkňazových strážnikov menom Malchos odťal pravé ucho. Ježiš však Petra brzdí: „Odlož ten meč Peter! Ty chceš, aby som sa vyhol ťažkej časti Božieho zámeru? Tej, ktorú Otec pre Mňa pripravil?“

12 – 14

Vojaci aj sluhovia predstavených Židov Ježiša zajali a zviazali. Dovedli Ho najskôr k Annášovi, ktorý bol svokrom najvyššieho kňaza Kaifáša. To bol ten, čo popredným Židom poradil, že najlepšie bude, keď jeden zomrie za celý národ. (Ani netušil, aké proroctvo vyriekol.)

15 – 18 **Peter**

Peter chcel vedieť, kam Ježiša vedú, tak Ho spolu ešte s jedným učeníkom sledovali. (Prišli až po veľkňazov dom.) Ten učeník (čo šiel s Petrom) sa poznal s veľkňazom, preto mohol vojsť do dvora, kde stál aj Ježiš. No Peter musel stáť a čakať za bránou. Učeníkovi sa však podarilo presvedčiť vrátničku a tak dostal dovnútra aj Petra. Lenže keď ho vrátnička zbadala, bol jej hneď podozrivý: „Nie si ty náhodou učeník tohto predvedeného?“ Peter však zaklamal: „Nie, nie som.“ Na dvore stáli aj niektorí zo služobníctva a keďže bolo chladno, zohrievali sa pri ohni a hádzali doň polená. K ohňu sa postavil aj Peter.

19 – 24

(Vo vnútri domu prebiehalo prvé vypočúvanie.) Veľkňaz (Annáš) mal na Ježiša veľa otázok ohľadom Jeho učeníkov a toho, čo vyučoval. Ježiš mu priamo hovorí: „Ja som predsa všetko vyučoval vždy verejne. Nerobil som s ničím tajnosti. Učil som v synagóge, kde sa ľudia schádzajú. Prečo sa na to pýtaš Mňa? Spýtaj sa tých, čo počúvali. Oni dobre vedia, čo som hovoril.“ Ako to povedal, jeden zo služobníkov, čo stál blízko, udrel Ježiša po tvári: „Ako sa to rozprávaš s veľkňazom?“ Ježiš na to: „Povedal som niečo zlé? Ale ak hovorím pravdu, prečo Ma biješ?“ A tak Ho Annáš poslal ku Kaifášovi, najvyššiemu kňazovi.

25 – 27

Peter Šimon stál medzi tým na dvore a zohrieval sa pri ohni. V tom sa na neho znovu niekto zapozeral: „Veď ty vyzeráš, ako jeden z tých učeníkov tohto človeka.“ Peter sa zháčil: „Nie, to určite nie.“ Neskôr si ho všimol aj veľkňazov strážnik, čo bol kolegom a príbuzným práve toho, ktorému Peter odťal ucho: „Veď ty si bol s Ním v záhrade! Ja som ťa tam videl.“ No Peter to znovu zaprel. A v tom zaspieval kohút.

28 – 32

Moje kráľovstvo nepochádza z tohto sveta

Už sa začalo brieždiť, keď odvádzali Ježiša od Kaifáša do rímskej vládnej budovy. Poprední Židia však ostali stáť vonku, pretože (vstupom do akejkoľvek pohanskej budovy) by sa znečistili a nemohli by jesť veľkonočného baránka. Pilát teda vychádza za nimi von. A pýta sa ich: „Aké (vážne) obvinenie máte na tohto muža (že ma s tým otravujete takto skoro ráno)?“ Vysvetľujú: „Neobťažovali by sme vás, ak by to nebol závažný zločin.“ Pilát (to chce mať rýchlo za sebou a tak len podráždene kývne rukou): „Berte si Ho. Súďte si Ho podľa svojho zákona.“ Židia však namietajú: „Lenže my sami nemôžeme rozhodnúť o treste smrti.“ V týchto slovách sa naplnilo Ježišovo proroctvo o spôsobe Jeho smrti.

33 - 40

Pilát vošiel do budovy a dal si tam zavolať Ježiša a pýta sa Ho: „Takže Ty si Kráľ? Kráľ Židov?“ Ježiš odpovedá: „Chceš to skutočne vedieť? Alebo sa to pýtaš len preto, že to vravia oni? “ Pilát podráždene: „A čo som ja Žid? Čo ma je do toho! Veď Tvoji vlastní ľudia a veľkňazi mi Ťa vydali. Čo si vyviedol?“ Ježiš pokojne: „Moje kráľovstvo nepochádza z tohto sveta (ktorý vidíš okolo seba). Ak by bolo, Moja

armáda by bojovala za Mňa a vytrhla by Ma z rúk Židov. Lenže kráľovstvo, ktorému vládne, nie je odtiaľto (ale z iného sveta).“ Pilát sa konečne niečo dozvedá: „Aha, no vidíš, predsa si len nejaký kráľ.“ Ježiš dodáva: „Dobre hovoríš. Som Kráľ. To je dôvod, pre ktorý som sa narodil a prišiel na tento svet. Aby som priniesol dôkaz o Pravde. Aby každý, kto sa s pravdou priatelí (kto naozaj po nej túži), dokázal počuť Môj hlas.“ Pilát na to cynicky: „Pravda? Čo je vôbec pravda?“ Vtom vstal, vyšiel znovu von za Židmi a vydal prehlásenie: „Nenašiel som žiadny zločin na tomto človeku. Máte však počas Veľkej noci zvyk, že si môžete vybrať jedného väzňa, ktorý dostane amnestiu. Ak s tým súhlasíte, prepustím vám tohto vášho Kráľa Židov.“ Vtom sa v dave spustil obrovský rev: „To v žiadnom prípade! Prepusti nám Barabbáša!“ Vybrali si teda Barabbáša, rebela a zločince.

KAPITOLA 19

1 – 16 **Bičovanie a ponižovanie**

Pilát dal teda rozkaz Ježiša zbičovať (brutálnym rímskym bičom, čo má do svojich koncov pripevnené ostré predmety pre zvýšenie intenzity mučenia). Vojaci potom uplietli

trňovú korunu a nasadili Mu ju na hlavu. Obliekli Ho do purpurového pláštá (a urobili si z celej situácie komédiu). Jeden za druhým sa vyškierali a pozdravovali Ho fackami: „Nech žije Židovský Kráľ.“

Pilát vyšiel von za Židmi s prehlásením:

„Pozrite, odovzdávam vám tohto človeka. Ale aby vám bolo jasné, ja nevidím na Ňom žiadnu vinu.“ Za ním vyšiel aj Ježiš (zosmiešnený a ponížený) v purpurovom plášti a s trňovou korunou. Pilát zvolá: „Hľa, človek!“ Lenže v okamihu, ako Ježiša zbadali veľkňazi a ich stráž, zúrivo začali vykrikovať: „Ukrižuj Ho! Na kríž s Ním!“ Pilát na to: „Ukrižujte si Ho vy, pretože v mojich očiach je absolútne nevinný.“ Židia neodbytné: „Ale podľa nášho zákona musí zomrieť, pretože sa vydáva za Božieho Syna.“ Keď to Pilát počul, zľakol sa. Odviedol Ježiša znovu naspäť do budovy a pýta sa Ho: „Odkiaľ si? Čo si vlastne zač?“ Ježiš však len ticho stál. Pilát sa rozčúlil: „Ty sa so mnou nerozprávaš? Nevieš, že mám moc Ťa ukrižovať aj prepustiť?“ Ježiš zdvihne hlavu: „Vôbec žiadnu moc by si nado Mnou nemal, ak by ti nebola daná zhora. Preto, kto Ma vydal tebe, má oveľa väčšiu vinu.“ Od tohto momentu robil Pilát všetko preto, aby Ježiša oslobodil, lenže (sa nechal zahnať do kúta, keď) Židia začali kričať: „Ak Ho prepustiš,

už nebudeš cisárov priateľ. Lebo kto sa vyhlasuje za kráľa, je nepriateľ cisára.“ Po tých slovách Pilát (dostal strach a vzdal to,) vyviedol Ježiša znovu von. Posadil sa na sudcovské kreslo, na vonkajšom vydláždenom priestranstve pred budovou, ktoré sa po grécky nazýva Litostrotos a po hebrejsky Gabbatha. Bolo (už piatok) okolo obeda, deň príprav pred Veľkou nocou. Pilát vyhlásil: „Toto je váš Kráľ“ Nato sa dav znovu rozkričal: „Preč s Ním! (Chceme sa Ho konečne zbaviť!) Ukrižuj Ho!“ Veľkňazi sa pridali: „My nemáme žiadneho Kráľa! My máme iba cisára!“ A tak Pilát vydal rozkaz Ježiša ukrižovať.

17 – 22 **Ukrižovanie**

Vzali si teda Ježiša (aby Ho čo najskôr popravili). Ježiš musel nieť (obrovský drevený) kríž na Svojich pleciach a kráčať do kopca smerom k miestu, ktoré nazývali Lebka, po hebrejsky Golgota. Aby tam bol kruto pribitý na kríž, spolu s dvoma ďalšími (zločincami) po oboch stranách. Pilát dal na kríž zavesiť tabuľu s nápisom: JEŽIŠ NAZARETSKÝ ŽIDOVSKÝ KRÁĽ. Nápis bol napísaný v hebrejčine, gréčtine i latinčine a videlo ho veľa Židov, pretože miesto ukrižovania bolo neďaleko Jeruzalema. Židovskí veľkňazi sa však prišli sťažovať Pilátovi: „Nepíš

tam, že Židovský Kráľ. To hovorí o Sebe iba On sám.“ Ale Pilát im na to: „(O tom nebudem diskutovať.) Ako som to napísal, tak to bude.“

23 - 24

Rímski vojaci najskôr Ježiša vyzliekli z vrchného plášťa a keďže boli štyria, rozdelili si ho medzi sebou na štyri kusy. Spodný kus tuniky bol však utkaný z jedného celku a nechceli ho zničiť. Tak sa dohodli: „Neroztrháme ho, ale vylosujeme, koho bude.“ Títo vojaci vôbec netušili, že doslova naplnili starozákonné proroctvo: Môj plášť si rozdelili a o moju tuniku si hodili lós. Vojaci urobili presne to (čo Písmo predpovedalo tisíc rokov vopred).

25 – 27 **Pod krížom**

Pod krížom (v obrovskom smútku) stáli tri Márie. Ježišova mama, jej sestra Mária Kleofášova a Mária Magdaléna. Ježiš (sa aj v najväčšom utrpení staral o druhých a keď videl, že mama stojí pri milovanom učeníkovi, hovorí im z kríža: „Odteraz bude (Ján) твоjim synom.“ A učeníkovi: „Pozri (Ján), nech je ti (Mária) ako mama.“ Od toho dňa si Ján vzal Máriu k sebe a staral sa o ňu.

28 – 30 **Všetko je dokončené**

Ježiš (visiac v bolestiach na kríži, už cítil, že sa blíži koniec) vedel, že Jeho dielo je dokončené aj proroctvá naplnené, zastonal: „Som veľmi

smädny.“ Neďaleko bola položená nádoba s octom a niektorý z vojakov do nej ponoril špongiu nastoknutú na oštep a zdvihol ju k Ježišovi. No ako Ježiš ochutnal ocot, vydýchol svoj posledný dych slovami: „JE DOKONANÉ!“ Sklonil hlavu a odovzdal Svojho ducha.

31 – 37

V ten deň bol piatok, príprava na Sobotu i na veľký sviatok a telá nesmeli ostať visieť na kríži. Preto požiadali Židia Piláta, nech dá všetkým ukrižovaným polámať nohy. (Ukrižovanie bol spôsob rímskej predĺženej mučivej smrti. Ak však chceli smrť urýchliť, zlomili odsúdenému nohy a on sa udusil.) Vojaci teda zlomili obom ukrižovaným zločincom nohy. Keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, nohy Mu nezlomili. No pre istotu Mu jeden z vojakov prebodol bok, z ktorého sa liala krv a voda. Očítý svedok (učeník Ján) z prvej ruky podal presné a hodnoverné svedectvo o týchto udalostiach. Nehovorí nič iné, než pravdu, aby ste aj vy (ktorí čítate toto evanjelium) mohli uveriť. A (rímski vojaci znovu ani netušili, že) takto sa naplnili ďalšie proroctvá: Jeho kosť nebude zlomená. Uvidia toho, ktorého prebodli.

38 – 42

Jeden z Ježišových učeníkov menom Jozef z Arimatie, ktorý bol majetným človekom, no bál sa priznať svoju vieru v Ježiša pred poprednými Židmi, poprosil Piláta o Ježišovo telo. Pilát mu povolenie dal a tak ho teda Jozef sňal z kríža. Pridal sa k nemu aj Nikodém (ďalší popredný Žid), ktorý raz v noci navštívil Ježiša (s túžbou nájsť odpoveď na svoje otázky). Priniesol vyše tridsať kilogramov vzácnej balzamovacej zmesi aromatickej myrhy a aloe. Ježišove telo teda odniesli a podľa židovskej tradície ho zavinuli do plátna, spolu s voňavými koreninami. Neďaleko miesta, kde bol Ježiš ukrižovaný, sa nachádzala záhrada a v nej hrob, v ktorom ešte nikto predtým nebol pochovaný. Keďže to bolo blízko, uložili tam Ježišovo telo. Bol to piatok, deň príprav na sviatočný deň.

KAPITOLA 20

1 – 10 **Pri hrobe**

V nedeľu veľmi skoro ráno, keď sa ešte len brieždilo, Mária Magdaléna bola už pri hrobe a so zdesením zistila, že (niekto otvoril hrobku, pretože) kameň bol odvalený. Rozbehla sa za Petrom (a Jánom), učeníkom, ktorého Ježiš vrúcne miloval a (s roztraseným hlasom im)

hovorí: „Nieкто vzal Pána z hrobu. Kam Ho len mohli vziať?“ Obaja okamžite vyrazili, no ten druhý bežal rýchlejšie ako Peter a pri hrobe bol prvý. Do hrobu nevošiel, iba doň nazrel (cez nízky otvor) a zbadal kusy plátna. Chvíľu nato tam bol už aj Peter, ten vběhol rovno do hrobu. Ale aj on tam videl iba plachty a obväzy, ktoré mal Ježiš na hlave. Tie boli pekne poukladané a položené vedľa. Do hrobu (s rozbušeným srdcom) vošiel po chvíli aj (Ján,) ten druhý učeník, čo dobehol prvý. Videl (prázdny hrob) a uveril (Máriiným slovám, že Ježiš tam skutočne nie je). No ani jeden z nich si zatiaľ vôbec neuvedomovali proroctvá Starého Zákona, ktoré hovoria o tom, že Ježiš vstane z mŕtvych. A tak sa (s obrovským vzrušením, zmätkom a otázkami v srdci) vybrali domov.

11- 18

Ale Mária nie. (Nedokázala z toho miesta odísť.) Ona ešte ostala pri hrobe a veľmi plakala. Zúfalý plač jej podlomil nohy a ako si kľakla k zemi, videla priamo do hrobu. Zrazu tam, na mieste, kde pred tým ležalo Ježišovo telo, sedeli dvaja anjeli. Jeden pri hlave a druhý pri nohách. Anjeli sa pýtajú: „Prečo tak veľmi plačeš?“ Mária vzlyká: „Lebo nieкто vzal Môjho Pána a nevieme, kam Ho odniesli.“ Vtom sa obzrie za seba a priamo pri nej stojí Ježiš. Ale nespoznala

Ho. Ježiš sa jej pýta: „Prečo tak horko plačeš? Koho tu hľadáš?“ Mária si myslela, že je to miestny záhradník (ktorý udržiava túto oblasť) a hovorí Mu: „Odniesli ste ho vy, pane? Len mi, prosím, povedzte kam. Nech si Ho môžem prísť vziať.“ Vtom ju Ježiš osloví menom: „Mária!“ Ona sa k Nemu obrátila (s obrovským ohromením) a zhĺkla hebrejsky: „Rabbúni! Učiteľu môj!“ (Tak vrelo by Ho objala od šťastia.) Ježiš jej však vraví: „Ešte Ma neobjímaj, lebo som nevystúpil k Otcovi. Ale bež a povedz Mojim bratom, že idem domov, do neba k Môjmu aj vášmu Otcovi, k Môjmu a vášmu Bohu.“ Mária, hnaná touto neuveriteľnou správou utekala rovno za učeníkmi: „Ja som Ho videla! Videla som nášho Pána!“ A vyrozprávala im úplne všetko (čo zažila a) čo jej Ježiš povedal.

19 – 23 **Ježiš je živý**

Ešte v ten istý nedeľný večer sa učeníci tajne spolu stretli. Pozamykali dvere zo strachu pred židovskými predstavenými. (Ktorí, ak dokázali ukrižovať Ježiša, čo sú schopní teraz urobiť s nimi?) Zrazu sa však uprostred miestnosti objaví Ježiš. Svojim pozdravom vyháňa všetky obavy: „Pokoj vám! (Nech vaše srdcia naplní Môj šalom.)“ Potom im ukázal Svoje (prebodnuté) ruky aj bok. Miesto

zaplavilo obrovské nadšenie, že Ježiša vidia živého. Ježiš im však hovorí (to najdôležitejšie - zveruje im poslanie): „Pokoj vám! Nemáte sa čoho báť! A presne tak, ako Otec poslal svetu Mňa, tak Ja svetu posielam vás.“ Potom na nich vydýchol so slovami: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú im odpustené a komu ich zadržíte, budú zadržané.“ (Na základe reakcie ľudí na posolstvo evanjelia budete vedieť deklarovať odpustenie ich hriechov.)

24 – 29 **Už nebuď skeptik**

V ten večer, keď sa Ježiš objavil uprostred zavretej miestnosti, Tomáš s prezývkou Dvojča, jeden z dvanástich učeníkov, tam žiaľ práve nebol. Ostatní sa ho snažili presviedčať: „My sme videli Pána. (On naozaj žije!)“ Ale Tomáš si tvrdohlavo tvrdil svoje: „Nie. Kým na vlastné oči neuvidím Jeho rany a sám sa nedotknem Jeho klincami prebodnutých rúk a boku, neuverím (že je to On a že žije).“ Prešlo osem dní a učeníci sa znovu stretli a tentokrát bol medzi nimi aj Tomáš. Miestnosť bola zamknutá rovnako ako minule a zrazu tam uprostred stál Ježiš. „Pokoj vám!“ zdraví ich vrúcne. A potom sa otočí k Tomášovi, vystrie k nemu Svoje ruky: „No pod! Dotkni sa týchto rán na Mojich rukách Tomáš. Polož svoju ruku na Môj prebodnutý

bok! A prestaň byť už neveriaci (skeptik)! Buď konečne veriaci!“ Zaskočený Tomáš sa zmohol len na pár slov: „Môj Pán! Môj Boh!“ Ježiš mu hovorí: „Ty si uveril, lebo si Ma videl (živého) na vlastné oči. Ale tí skutočne šťastní, požehnaní a Bohom ctení sú tí, čo nevideli a predsa uverili.“

30 – 31

Zázrakov, ktoré Ježiš urobil, keď bol so Svojimi učeníkmi bolo tak mnoho, že by nebolo možné ich všetky zdokumentovať do jednej knihy. No zapísali sa tie, ktoré čítate, aby ste aj vy mohli uveriť, že Ježiš Kristus je Mesiáš a Boží Syn. A keď uveríte, aby ste razom ožili. Ožili v Jeho mene - v tom všetkom, kým On je a skutočne zažívali ten pravý život.

KAPITOLA 21

1 – 14 **Raňajky na pláži**

Ježiš sa potom učeníkom ukázal znovu. Stalo sa to pri Tiberiadskom mori (zvanom aj Galilejské jazero). V ten deň sa tam spolu stretli (šiesti) učeníci: Šimon Peter, Tomáš s prezývkou Dvojča, Natanael z Kány Galilejskej, Zebedejovi synovia (Jakub a Ján) a ešte dvaja ďalší. „Idem na ryby,“ zahlásil Peter. Ostatní sa pridali: „Tak aj my ideme s tebou.“ Naskákali do člna a celú noc sa snažili niečo uloviť. No márne. Už začalo

svitať, keď sa na brehu zrazu objavil Ježiš. Učeníci Ho však vôbec nespoznali. A tak zvolá na nich z brehu: „Decká, chytli ste niečo na raňajky?“ Oni naspäť: „Žiaľ nič.“ Ježiš na to: „Tak prehodte sieť z pravej strany člna na ľavú. Dačo tam bude.“ Keď to učeníci urobili, zrazu sa sieť naplnila toľkými rybami, že sa vôbec nedala vytiahnuť. Učeník (Ján), s ktorým mal Ježiš obzvlášť vrúcny vzťah (si všimol, že to z brehu na nich volá Ježiš, a tak so vzrušením) hovorí Petrovi: „Aha, veď to je Pán.“ Keď si to Peter uvedomil, hodil si na seba šaty, lebo ryby lovil vyzlečený a skočil do vody (nech je čo najskôr pri Ježišovi). Lodka nebola ďaleko, už len nejakých sto metrov od brehu. Ostatní sa teda doplavili na nej, spolu s plnou sieťou rýb, ktorú ťahali za sebou. Keď prišli na breh, bol tam už rozložený oheň, na ňom sa piekla ryba a na rybe chlebík. „Doneste, nech ochutnáme aj pár z tých, čo ste chytili,“ vraví (s úsmevom) Ježiš. Peter skočil teda späť do člna a spolu ťahali sieť plnú riadnych veľkých rýb. Všetkých chytených rýb bolo presne 153. (Úlovok, o ktorom sa Petrovi nikdy ani len nesnívalo.) A napriek tomu, že rýb bolo také obrovské množstvo, sieť (sa zázrakom) neroztrhla. Ježiš ich pozýva: „No podte, naraňajkujte sa.“ Všetci už videli, že je to Pán, tak sa ani neodvážili pýtať, že kto je to.

Ježiš si prisadol a naložil každému pečenú rybu s (čerstvým) chlebom. Raňajky na pláži – to bolo tretíkrát, keď sa Ježiš zjavil učeníkom po tom, ako vstal z mŕtvych.

15 – 19 **Máš ma naozaj rád?**

Dobre sa najedli a Ježiš sa zahľadí na Šimona Petra: „Povedz mi, Šimon Peter, miluješ Ma oddanejšie, ako ostatní?“ Šimon na to: „Áno Pane, veď Ty presne vieš, čo k Tebe cítim.“ „Tak sa staraj o Moje ovečky,“ vraví mu Ježiš. No po chvíli sa pýta znovu (a oslovuje ho aj priezviskom): „Šimon Jánov, ale miluješ Ma naozaj?“ Peter vrúcne: „Pane, Ty vieš, ako Ťa veľmi mám rád. (Vieš, že moje srdce bije len pre Teba.)“ „Tak buď dobrým pastierom Mojim ovečkám.“ Nakoniec sa ešte raz, už po tretíkrát Ježiš pýta: „Máš Ma naozaj rád, Šimon Jánov?“ Peter (sklonil hlavu, až mu srdce zovrelo) a so zlomeným hlasom hovorí: „Pane, Ty vieš úplne všetko. Preto (hoci som tak veľmi zlyhal,) Ty vieš, že Ťa milujem (nadovšetko a si mi viac ako celý svet.)“ Ježiš vraví Petrovi (pretože už vedel, čo všetko ho v živote ešte čaká): „Venuj sa Mojim ovečkám, dobre sa o ne staraj. Lebo vieš Peter, poviem ti pravdu. Ako mladý muž si (bol nespútaná duša a si) sa pustil do všetkého, čo ťa len napadlo. Obliekol si sa a už si si bežal po svojom. No jedného dňa zostarneš, vystrieš

ruky, spútajú ťa a odvedú tam, kam nechceš.“ Ježiš Petrovi predpovedal jeho smrť, ktorou oslávi Boha. (Nech Peter vie, že Boh o tom dávno vedel a má v tom Svoj vyšší zámer.) A potom mu vraví: „No Ty len kráčaj (stále) za Mnou.“

20 – 23

Peter sa obzrel a všimol si, že sa k nim blíži (Ján, ten) učeník, ktorého mal Ježiš veľmi rád. Bol to ten, ktorý sa (pri Poslednej večeri) opieral o Ježiša a pýtal sa na meno zradcu. Peter kývne smerom na neho a pýta sa: „Pane, a s ním čo bude?“ Ježiš mu na to: „Ak budem chcieť, aby žil, kým sa nevrátim, ty sa do toho nestaraj. Ty len kráčaj za Mnou.“ Veriaci si začali potom namýšľať, že ten učeník snáď asi nezomrie. Lenže Ježiš nič také nepovedal. Povedal len: „Ak budem chcieť, aby žil, kým sa nevrátim, ty sa do toho nestaraj.“

24 – 25

A tým učeníkom, ktorý prerozprával všetky tieto udalosti, ktoré videl a píše toto evanjelium, je Ján. A my vieme, že nepíše ani nehovorí nič iné, iba čistú pravdu. Avšak je ešte obrovské množstvo ďalších vecí, ktoré Ježiš urobil. Ak by sa to malo všetko do detailu zaznamenať, ani sám svet nie je dosť veľkou knižnicou, aby sa to do nej vtesnalo. Áno, tak je to. Amen.

MODLITBA SMÄDNEJ DUŠE

Ježiš,

*Nikdy nikto nedokázal uhasiť môj večný smäd,
moju večne prázdnu dušu. Prosím, daj sa mi napíť
z vody života.*

*Ako Nikodémovi, aj mne pomôž narodiť sa znova.
Narodiť sa z Ducha. Nechcem viac žiť v temnote a
chaose. Ty si Svetlo sveta.*

*Odpusť mi, prosím, moje hriechy, moju pýchu. Že
tak tvrdohlavo chcem mať všetko po svojom.*

*Len Ty si Dobrý Pastier, Ty vieš, čo je najlepšie,
poznáš ma a voláš ma menom. Chcem počuť tvoj
hlas a bežať za Tebou.*

*Chrbtom k svetlu, tvárou ku krížu, na ktorom si
umieral, aby som ja mohol žiť. Na ktorom si bol
odmietnutý, aby som ja bol prijatý, milovaný,
navždy v rodine, v náručí dobrotivého Boha Otca.
Pritiahni si ma, prosím, k Sebe. Veď ma dnes a
každý deň, nech môžem žiť ako Ty.*

*Môj Boh a môj Pán,
chcem byť naveky Tvoj.*

Amen

Pretože mať Ježiša,
skutočne Ho mať,
znamená vlastniť
najvzácnejší poklad
všetkých svetov.
A milovať Ježiša
znamená vyjasniť si
a pochopiť prvotnú
a najdôležitejšiu
otázku ľudskej existencie.
Tvojej existencie.
Odtiaľ pramení všetko ostatné.

John Eldredge
Neodolateľný Rebel

